Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1687 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 29 septembrie 1954

„VOM REPARA 10 VAGOANE ŞI O LOCOMOTIVĂ"

PLOEŞTI (De la corespondentul nostru). — La depoul de reparații a locomotivelor din Ploești, brigăzile utemiste îndeplinesc angajamentele luate în cinstea Congresului Partidului, pentru efectuarea reparațiilor la locomotive și pentru asigurarea funcționării lor în bune condițiuni. Numai la secția montaj 5 brigăzi utemiste conduse de montorii utemiști Pătrașcu Nicolae, Dinu Dumitru și Militaru Nicolae obțin zilnic depășiri de normă între 24—151 la sută. Brigada condusă de comunistul Duță Dobre care lucrează la aparate speciale ca: pompe de aer, cilindri de frîne, injectoare pentru locomotive, obțin zilnic o depășire de normă de 35—90 la sută.

Un aport deosebit pentru îndeplinirea angajamentelor îl dau și utemiștii fierari Bogdan Petre și Burghel Zamfir și brigăzile utemiste de strungari conduse de utemistul Surdulescu Mihai care zilnic își depășesc planul de reparații între 100 și 170 la sută.

Pe baza unei analize juste a forțelor ce le dețin tinerii ceferiști de la depoul de reparații locomotive Ploești, în afara angajamentelor luate de întregul colectiv de muncitori s-au angajat ca în cinstea Congresului și a zilei de 7 Noiembrie să facă reparații la locomotiva nr. 40098. Această locomotivă pe care ei o vor repara peste plan va fi pusă în circulație pînă la data de 30 octombrie. Nici tinerii ceferiști de la atelierul reparații vagoane Ploești nu vor să rămînă mai prejos. Pe lîngă angajamentele luate de toți muncitorii din atelierul lor, ei s-au angajat ca pînă la 25 octombrie să facă la 5 vagoane cisterne reparații periodice, iar la 5 vagoane cisterne să execute reparații curente. Angajamentele luate de responsabilii brigăzilor utemiste ca cele conduse de utemiștii Iordache Dumitru, Jalba Aurel, Radu Mihai ca și responsabilul brigăzii de tineret de la depoul C.F.R. sînt o mărturie sinceră a dragostei lor față de partidul nostru. Ei vor repara peste plan 10 vagoane cisterne și o locomotivă

Cel mai bun tractorist

CEL MAI BUN TRACTORIST!... Titlu de seamă și, mai ales, de cinste! Dar cîte eforturi cere, cîtă muncă plină de însuflețire și de rîvnă... Sînt, fără îndoială, mulți tineri tractoriști buni care aspiră la acest titlu, dar tu, tinere mecanizator, care ai ajuns cel mai bun tractorist din stațiune, din raion sau chiar din regiune, ești dator să lupți în continuare pentru a dovedi că meriți cu adevărat să fii cel dintîi dintre cei mai buni.

„Sînt cunoscuți în gospodăria noastră — scrie ziarului secretarul organizației de bază U. T. M. de la gospodăria agricolă de stat din Romînești, regiunea Craiova — tractoriștii Lungu Marin sau Negrea Marin. In campania agricolă de primăvară, utemistul Lungu Marin și-a depășit planul cu 360 la sută, iar Negrea Marin cu 320 la sută. Alături de ei și tractoriștii utemiști Preoteasa Marin, Cojocaru Mihai, Cuciureanu Mihai și Minciună Ioan și-au depășit planul cu aproape 200 la sută. Cel mai bun tractorist din gospodărie era Lungu Marin.

Intrecerea a continuat cu aceeași intensitate și în bătălia strîngerii recoltei. Fiecare tractorist muncea cu mai multă însuflețire ca să-și păstreze locul cucerit sau să cucerească altul mai bun. Și în luna iulie tot Lungu Marin a fost fruntaș. Luna august a adus însă schimbări în „clasament". Depășindu-și planul cu 105 la sută, primul tractorist a ajuns Ioan Minciună. Lungu Marin, realizînd o depășire de 82 la sută, a ajuns al patrulea. Intrecerea continuă. Va reuși oare utemistul Ioan Minciună să se mențină pe mai departe cel mai bun tractorist din gospodărie? Poate. In această întrecere tovărășească înving cei harnici și dîrji".

Sînt numeroși tineri tractoriști care, în desfășurarea lucrărilor agricole de primăvară, au obținut succese însemnate în îndeplinirea și depășirea planului, care prin realizările lor au tins către cucerirea titlului de cel mai bun tractorist. Alături de ei, în bătălia strîngerii recoltei, s-au ridicat alți tineri mecanizatori care au ajuns în rîndul celor mai buni. In campania de strîngere a recoltei, tînărul tractorist Matyas Mihai, de la S.M.T.-Gotlob din regiunea Arad, de pildă, a depășit cu peste 280 la sută planul de producție. Tînăra Elena Mancaș, tractoristă la S.M.T.-Casimcea din regiunea Constanța și-a realizat planul în proporție de 301 la sută, iar Iosif Kicid, de la S.M.T.-Rovine, regiunea Arad cu 268 la sută.

Este sigur că strădania celor mai buni tractoriști n-ar fi avut asemenea roade dacă ei n-ar fi aplicat larg în munca lor metode înaintate, izvorîte din experiența bogată a mecanizatorilor sovietici sau din cea a mecanizatorilor noștri fruntași.

In campania de vară mulți tineri mecanizatori au folosit cuplajele de mașini agricole obținînd realizări importante. Este mare numărul tinerilor mecanizatori care, la seceriș, au lucrat cu cîte două secerători legători la un tractor, sau cu cîte un cuplaj format din secerătoare legătoare, greble și discuitor. La dezmiriștit au folosit cuplajele de cîte două pluguri cu cîte 5 brazde, iar la treieriș, cîte două batoze la un tractor. Metoda graficului orar — a lui Ivan Buneev la dezmiriștit și a lui Nicolae Brediuc la treieriș — s-a bucurat de multă prețuire în rîndurile tinerilor tractoriști.

Realitatea dovedește că în unele regiuni — Constanța, Arad, Timișoara etc — frumoasa inițiativă pornită de utemistul Vasile Stănescu de la S.M.T.-Peciu Nou-Timișoara se bucură de tot sprijinul. Organizațiile U.T.M. au dus o intensă acțiune pentru lărgirea acestei întreceri, pentru a-i da un caracter de masă. In alte regiuni însă — Stalin, Craiova, București, Pitești — organizațiile U.T.M. nu au înțeles puterea mobilizatoare a acestei prețioase inițiative și nu i-au dat nici pe departe atenția meritată. Datorită faptului că întrecerea nu a fost urmărită și popularizată de organizațiile U.T.M., ea a căpătat în aceste regiuni un caracter restrîns, numai între tinerii tractoriști fruntași din unitatea respectivă.

Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani pune în fața mecanizatorilor noștri sarcini deosebit de însemnate. Intrecerea pornită pentru cîștigarea titlului de cel mai bun tractorist este unul dintre mijloacele principale de mobilizare a tinerilor mecanizatori la îndeplinirea acestor sarcini, la lărgirea mecanizării lucrărilor agricole, la dezvoltarea agriculturii noastre. De aceea, prima sarcină a organizațiilor U.T.M. este de a lărgi întrecerea, de a-i da un caracter de masă. Luptînd pentru dezvoltarea întrecerii, este de datoria oricărei organizații U.T.M. și a oricărui activist utemist să îndrume cît mai concret pe tinerii mecanizatori asupra organizării muncii lor, să-i înarmeze cu metode înaintate de muncă.

In perioada actuală, întrecerea trebuie orientată spre asigurarea succesului campaniei agricole de toamnă. Tinerii tractoriști sînt datori să-și pregătească cît mai bine tractorul, să-l îngrijească cu regularitate, așa cum prevede normativul de îngrijiri tehnice, să sprijine conducerea S.M.T.-urilor în asigurarea de teren pentru lucru și, mai ales, să execute arături de calitate.

In fața candidaților la titlul de cel mai bun tractorist stau sarcini grele dar care pot fi îndeplinite printr-o muncă harnică și perseverentă. Candidatul la acest titlu trebuie să se dovedească — prin fapte — că este un adevărat tractorist, cu dragoste de muncă, de mașina cu care lucrează, cu o calificare profesională ridicată, cu un nivel înalt de cunoștințe agrotehnice și nu un tractorist priceput numai să „birjărească" tractorul. De acest lucru trebuie să țină seamă organizațiile U.T.M. și în acest sens să educe pe tinerii mecanizatori.

Să dezvoltăm tot mai mult avîntul întrecerii tinerilor mecanizatori pentru a spori contribuția lor la lărgirea mecanizării lucrărilor agricole, la ridicarea producției agricole, la îmbunătățirea nivelului de trai al poporului muncitor.

TELEGRAMA

Către Președintele Republicii Populare Chineze

TOVARĂŞUL MAO TZE-DUN

PEKIN

Vă rog, tovarăşe Preşedinte, în numele întregului popor sovietic și al meu personal, să primiți felicitări cordiale cu prilejul alegerii dumneavoastră ca președinte al Republicii Populare Chineze. Vă urez Dumneavoastră și întregului popor chinez, noi succese în opera de construire a marelui stat democrat popular chinez.

K. VOROŞILOV

Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S

Cartea — un sfătuitor îndrăgit de țărănimea muncitoare

Zi de zi, cartea este răspîndită tot mai mult în masele populare.

In fotografie un stand de cărți înființat la Expoziția de animale, organizată de Ministerul Industriei Alimentare în orașul Buzău.

Țăranul muncitor Avramescu Iordache din comuna Aliceni, raionul Buzău se sfătuiește cu soția sa Ana ce cărți cuprinzînd sfaturi agrotehnice și zootehnice să cumpere. *(Foto Agerpres)*

In întîmpinarea Congresului partidului și a zilei de 7 noiembrie

TINERETUL MUNCITOR DE LA SATE LUPTA PENTRU BUNĂSTAREA POPORULUI

Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani a stîrnit un viu interes în rîndurile tuturor utemiștilor și tinerilor care muncesc la sate. Pretutindeni, în adunări generale, consfătuiri etc., utemiștii și tinerii discută cu însuflețire măreţul program de ridicare pe o treaptă mai înaltă a agriculturii noastre. Urmînd exemplul muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor și țăranilor muncitori din unele comune din regiunea Galați, utemiștii și tinerii analizează, în cursul dezbaterilor, posibilitățile pe care le au de a da viață indicațiilor din Proiectul de Directive și își iau angajamente însemnate în cinstea Congresului al II-lea al Partidului și a zilei de 7 Noiembrie.

Iată, mai jos, cîteva din angajamentele luate de utemiștii și tinerii din raionul Călărași, regiunea București.

Pentru buna noastră pregătire

Dezbătînd Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, în adunarea generală deschisă a organizației de bază U. T. M. din Şcoala profesională de tractoriști agricoli din Călărași, la care au participat și colectivul de conducere al școlii și profesorii utemiști, ne-am dat seama de sarcinile deosebit de mari ce revin elevilor și profesorilor școlii de tractoriști agricoli.

Conștienți de necesitatea traducerii în viață a acestor sarcini, noi, utemiștii, elevii și profesorii școlii profesionale de tractoriști, sub îndrumarea organizației de partid și sprijiniți de conducerea școlii, în cinstea celui de al II-lea Congres al Partidului și a celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie ne luăm următoarele angajamente:

1. Ne vom preocupa de ridicarea nivelului de cunoștințe teoretice ale elevilor, întărirea disciplinei și respectarea programului de învățămînt prin:

a. — consultații suplimentare date elevilor mai slabi de către profesorii de specialitate.

b. — participarea regulată a elevilor la cursuri și aplicații practice.

c. — citirea în colectiv a broșurilor și revistelor de specialitate sub conducerea profesorilor.

2. In scopul îmbinării și coordonării învățămîntului teoretic cu învățămîntul practic vom confecționa scule, dispozitive de atelier și materiale didactice necesare dotării locurilor de muncă și temelor teoretice și practice, împrospătînd în același timp cunoștințele predate. In acest sens vom confecționa:

a. — un dispozitiv pentru controlul tensiunii arcurilor de la supapele motorului, pînă la data de 30 octombrie a.c.

b. — un dispozitiv pentru reglarea termostatului la tractorul K.D.-35, pînă la data de 30 septembrie a.c.

c. — vom amenaja cu mijloace proprii un laborator didactic în școală, în scopul îmbunătățirii procesului de învățămînt, pînă la data de 30 octombrie a.c.

d. — vom pune în funcțiune cu mijloace proprii un tractor reformat, pînă la data de 15 octombrie a.c.

e. — vom construi un dispozitiv pentru încărcarea magneților la magnetouri și vom confecționa două machete de motoare (una de motor în doi timpi și una de motor în patru timpi), pînă la data de 30 octombrie a.c.

f. — vom organiza demonstrația practică a metodei graficului orar pe terenul școlii, confecționînd și dispozitivele cerute de această metodă.

g. — vom executa cu toți elevii școlii noastre arătura perfecționată cu plugul cu antetrupiță, în terenul de experiență al școlii medii tehnice agricole din localitate, pînă la data de 7 Noiembrie pe suprafața de 12 hectare.

h. — pentru a-și putea realiza planul de arături și însămînțări în campania de toamnă, vom sprijini școala medie tehnică agricolă din localitate cu aratul a 12 hectare teren și însămînțatul în cruce a 6 hectare cu grîu.

ORGANIZAŢIA DE BAZA U.T.M. DIN ŞCOALA PROFESIONALA DE TRACTORIŞTI AGRICOLI-CALARAŞI, REGIUNEA BUCUREŞTI

VOM AJUTA PE CEI RĂMAŞI IN URMĂ

Din dezbaterea Proiectului Directivelor Congresului al II-lea al Partidului, în cadrul adunării deschise a grupei U.T.M. din brigada I, a reieșit că și în fața tinerilor mecanizatori stau sarcini importante în vederea dezvoltării agriculturii în următorii 2—3 ani.

Noi primim cu mare bucurie chemarea la întrecere lansată de oamenii muncii din agricultură din regiunea Galați, în cinstea Congresului Partidului și a Zilei de 7 Noiembrie și ne luăm următoarele angajamente pentru a întîmpina cu cinste aceste două sărbători:

1. Depășirea sarcinilor de plan în campania de toamnă cu 10 la sută.

2. Intreținerea tractoarelor conform normativului tehnic.

3. Realizarea de economii la carburanți, lubrefianți și piese de schimb în valoare de 3.000 lei.

4. Antrenarea tuturor tractoriștilor din brigadă în întrecerea pentru obținerea titlului de „cel mai bun tractorist" pe stațiune.

5. Folosirea întregii capacități de tracțiune a tractorului prin formarea de cupluri și agregate cu 2—3 semănători la un cultivator și două semănătoare la alt tractor.

6. Folosirea plugului „Ilie Pintilie" cu patru brazde la arăturile de însămînțare.

7. Aplicarea metodei graficului orar de către toți tractoriștii din brigadă.

Brigada va analiza săptămînal rezultatele obținute, ajutînd în muncă pe tractoriștii rămași în urmă.

BRIGADA I-a U.T.M. DIN S.M.T. CUZA VODA RAIONUL CALARAŞI

Contribuim la întărirea gospodăriei noastre

Dezbaterile ce au avut loc în adunarea generală deschisă a organizației de bază U. T. M. din gospodăria agricolă colectivă „Filimon Sîrbu" din Călărașii Vechi, asupra Proiectului de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani au dovedit că și tineretului din gospodăria noastră îi revin sarcini de răspundere în vederea întăririi organizatorico-economice a gospodăriei prin respectarea întocmai a statutului, participarea la muncă și aplicarea regulilor agrozootehnice.

Față de aceste sarcini, noi, membrii organizației de bază U. T. M. din gospodăria colectivă „Filimon Sîrbu", sub conducerea organizației de partid, în cinstea celui de al II-lea Congres al P.M.R. și în cinstea celei de a 37-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, pe lîngă participarea la angajamentul luat de toți colectiviștii gospodăriei noastre, ca răspuns la scrisoarea colectivă de angajamente a oamenilor muncii de pe ogoare din regiunea Galați, ne angajăm:

1. Să mobilizăm întreg tineretul la recoltarea bumbacului, porumbului, floarei soarelui, precum și la pregătirea terenului pentru însămînțările de toamnă în termenii stabiliți.

2. Să formăm o echipă de tineret care să se ocupe de selecționarea și tratarea semințelor.

3. In sectorul zootehnic vom ajuta la curățirea și amenajarea grajdurilor, precum și la construirea unei maternități de porcine.

4. Vom antrena tinerii care lucrează în sectorul zootehnic în întrecerea pentru obținerea titlului de „cel mai bun crescător de animale".

5. Vom pregăti terenul (pichetare, săparea gropilor, căratul bălegarului, asigurarea tutorilor etc.), pentru plantarea unui hectar cu pomi fructiferi.

6. Vom forma o echipă din utemiști care să lucreze efectiv la crearea perdelei de protecție pe o suprafață de 12 hectare.

7. Cu sprijinul inginerului agronom al gospodăriei, vom amenaja platforme de bălegar pentru pregătirea îngrășămîntului natural.

8 Prin muncă voluntară vom înfrumuseța gospodăria colectivă, vom amenaja un parc în curtea gospodăriei.

ORGANIZAŢIA DE BAZA U.T.M. DIN GOSPODARIA AGRICOLA COLECTIVA „FILIMON SIRBU", CALARAŞII VECHI, REGIUNEA BUCUREŞTI

Soldatul Noapteș Petrea

Era la noi în companie un ostaș — unul Noapteș Petrea. V-ați fi mirat mult dacă l-ați fi văzut în primele luni de serviciu. Infățișarea lui dovedea multă neglijență ba... chiar lene. Își lustruia cismele numai la zile mari, din an în paște. Vestonul său era așa de boțit de parcă i-ar fi servit de pernă noaptea. Cu greu se putea bănui că gulerașul său fusese cîndva alb. Cînd se bărbierea era un adevărat eveniment în pluton, altfel umbla zile întregi cu obrazul năpădit de țepi. Motive găsea întotdeauna. Îl criticau oamenii mereu. Ba de vreo două ori a fost și pedepsit de comandant. O zi, două cît se păstra proaspătă critica sau pedeapsa, Noapteș se străduia să umble îngrijit dar mai pe urmă lăsa totul baltă.

La început unii făceau haz de el, dar de la o vreme a ajuns să ne plictisească pe toți cu îndărătnicia lui.

Cînd ne pierdusem răbdarea și nădejdea în îndreptarea lui, se petrecu un fapt care avea să-l schimbe pe Noapteș, să-l vindece dintr-odată și pe deplin de meteahna sa.

Intr-o zi Noapteș se așeză la masă cu înfățișarea lui obișnuit neîngrijită. Era o zi de sărbătoare. In jurul lui ceilalți ostași, îngrijiți, bărbieriți proaspăt și puși la dungă — cum se spune — discutau veseli.

Comandantul nostru de batalion care cunoștea povestea cu Noapteș, se nimeri la vremea aceea în sala de mese. El ceru deodată să se facă liniște. Apoi se duse de-a dreptul la Noapteș, îl cercetă din creștet pînă-n tălpi și spuse:

— Tovarăși, Noapteș al nostru va ajunge să ne facă de rîs cu lipsa de grijă și respect pentru propria-i persoană. Să nu-l lăsăm. Pentru asta am hotărît să-l ajute tovarășii lui din grupă, altfel decît l-au ajutat pînă acum.

Aici, ofițerul făcu o pauză parcă înadins ca să ațîțe curiozitatea noastră, a celor care știam că Noapteș fusese ajutat prin toate mijloacele de convingere. Toți eram numai ochi și urechi.

— Iată ce am hotărît, continuă apoi ofițerul — sergent Grigore Ioan (sergentul era comandantul nostru de grupă).

— Prezent! răspunse acesta.

— Vei curăța de acum încolo personal arma soldatului Noapteș, și vei controla zilnic cum își vor face datoria (și aici ofițerul strînse ușor ochiul drept) subordonații dumitale după următoarea ordine: caporalul Zamfir va lustrui zilnic cismele soldatului Noapteș, soldatul Gheza Ludovic îi va călca de cîte ori va fi nevoie vestonul și pantalonii, soldatul fruntaș Mihai Nicolae se va îngriji să-i spele la fiecare 2 zile gulerașul, iar caporalul Preda, îl va bărbieri de 3 ori pe săptămînă, în fiecare marți, vineri și duminică dimineața... iar dumneata, soldat Noapteș (și zicînd acestea se întoarse către cel cu pricina) vei fi scos din gardă, nu-ți vor rămînea decît două îndatoriri: să mănînci și să dormi.

Surpriza a fost mare. Dar n-a durat mult. Toată compania hohoti de rîs. Unii începură să facă glume așa ca să le audă toată lumea:

— Bravo Noapteș! Te-ai aranjat de minune!...

— Te-ai făcut boier, hai?!... lucrează alții pentru tine...

— Pus la îndopat o să ajungi ca un pepene... n-o să te mai recunoaștem.

— Bucură-te Noapteș, ți-ai văzut visul cu ochii...

După cele ce se vedea pe chipul omului nostru, numai de bucurie nu-i ardea lui atunci. Inlemnise de rușine și de spaimă. Parcă voia să spună ceva și i se înecau cuvintele în gît.

Comandantul batalionului ordonase apoi sergentului Grigore să-i raporteze personal de executare peste o lună.

Zis și făcut. Chiar de-a doua zi înfățișarea soldatului Noapteș se schimbă de nu-l mai recunoșteam. Obrazul lui ras ca-n palmă; cismele lui — oglindă; hainele curate și călcate de parcă, se pregătea de paradă; gulerașul lui — alb ca zăpada, iar pușca... ce să mai vorbim — sclipea de curățenie. Peste noapte ținuta lui devenise exemplară. Cu timpul au încetat și glumele în legătură cu pățania lui, glume care îl sîcîiau și-l rușinau atîta.

Insfîrșit, trecu luna sorocită de comandantul batalionului și-ntr-o zi, la cîmpul de instrucție acesta veni să mai schimbe o vorbă-două cu cei din plutonul nostru. Timpul se brodea tocmai bine, așa că sergentul Grigore ceru voie să raporteze de executarea ordinului primit cu o lună înainte. Comandantul îi spuse să stea jos, se așeză și el și-i ceru lui Grigore să vorbească mai pe-ndelete. Noi ceilalți nu eram doritori să aflăm ce va spune Grigore, ca unii care știam că ordinul fusese executat întocmai. Numai Noapteș se ridicase într-un genunchi așteptînd parcă să i se dea raportul. O lună întreagă nici măcar n-a zîmbit. Iar acum așa de-odată, începuse a-i flutura zîmbetul în ochi, ca și cum ar fi vrut să spună:

— Acu-i acu! Să văd ce ochi o să facă comandantul.

Și Grigore îi dădu drumul:

— Să vedeți tovarășe comandant, ordinul dvs. a fost și n-a fost îndeplinit.

Comandantul nu-și ascunse nedumerirea, ba parcă vru s-o facă mai mare decît era:

— Ce-nseamnă asta, a fost și n-a fost?

— Păi să vedeți — continuă Grigore — de cîte ori m-am dus să curăț arma soldatului Noapteș era curată — lună. De cîte ori se ducea caporalul Preda să-l bărbierească el era deja bărbierit. Cu călcatul hainelor și cu lustruitul cismelor la fel. Cu gulerașul — așișderea. Așa că n-am putut executa ordinul dvs., dar el totuși a fost executat.

Am băgat de seamă că comandantul se preface că abia atunci a înțeles cum stau lucrurile din felul cum ne-a făcut cu ochiul la toți cei de față. Nici pînă atunci în luna aceea și niciodată după ea, nimeni n-a trebuit să se mai îngrijească de ținuta lui Noapteș. Devenise exemplară.

PETRE CONSTANTINESCU

Festivitatea închiderii concursului tinerilor actori

Luni seara, în sala Comedia a Teatrului Național „I. L. Caragiale", a avut loc ședința festivă de închidere a concursului republican al tinerilor actori, regizori și pictori scenografi, organizat de Ministerul Culturii.

La festivitate au participat fruntași ai scenei noastre, oameni de artă și cultură, tineri actori și studenți ai institutelor de artă.

Cu acest prilej Ion Manolescu, artist al poporului din R.P.R., a făcut o scurtă analiză a desfășurării acestui prim concurs pe țară, subliniind rezultatele obținute.

In numele Comitetului Central al U.T.M., tov. Petre Gheorghe, secretar al C.C. al U.T.M., a felicitat călduros pe tinerii actori pentru frumoasele lor realizări.

Au fost înmînate apoi premiile acordate în cadrul concursului republican al tinerilor artiști din teatrele dramatice.

Cu premiul I pentru cel mai reușit spectacol, în valoare de 10.000 lei, a fost distins spectacolul cu piesa „Liceenii" prezentat de Teatrul Național „I. L. Caragiale". Premiul II în valoare de 8000 lei a fost acordat spectacolului cu piesa „Tinerețea părinților" prezentat de secția maghiară a Teatrului de stat din Baia Mare.

Premiul I pentru regie a fost acordat regizorului *Val Săndulescu* de la Teatrul Armatei pentru montarea piesei „Mașenca", iar premiul II regie, regizorului *Virgil Sacerdoțeanu* de la Teatrul Național „I. L. Caragiale" pentru realizarea piesei „Liceenii". Cu premiul III regie a fost distins *Gheorghe Haragh* de la Teatrul de stat din Baia Mare, pentru punerea în scenă a piesei „Tinerețea părinților".

Premiul II pentru pictori scenografi a fost acordat tinerei *Sonda Mușatescu* de la Teatrul Muncitoresc C.F.R. Giulești, pentru decorurile realizate la piesa „Slugă la doi stăpîni". Premiul III pentru pictori scenografi a fost atribuit lui *Mihai Tofan* de la Teatrul Național „I. L. Caragiale" pentru decorurile la piesa „Liceenii".

Premiul I pentru actori a fost acordat tinerilor artiști *Elena Sereda* de la Teatrul Național „I. L. Caragiale", *Angela Albani* de la Teatrul de stat din Sibiu, *Vasile Nițulescu* de la Teatrul Tineretului, *Lorand Lohinschi* de la Teatrul secuiesc de stat din Tg. Mureș și *Gheorghe Cîmpeanu* de la Teatrul Armatei. Au mai fost de asemenea acordate un număr de 6 premii II și 13 premii III pentru actori, mențiuni speciale pentru regie și mențiuni pentru actorii care s-au distins cu prilejul acestui concurs.

Tov. Petre Gheorghe a înmînat colectivelor tinerilor actori de la Teatrul Național „I. L. Caragiale" și de la Teatrul de stat din Baia Mare, secția maghiară, diplome de onoare ale C.C. al U.T.M.

Tov. Pavel Țugui, locțiitor al ministrului Culturii a urat apoi tinerilor artiști noi succese în muncă.

Colectivul de tineri actori al Teatrului Național „I. L. Caragiale" a interpretat apoi piesa sovietică „Liceenii" de K. Treniev, care a fost viu aplaudată de publicul spectator.

(Agerpres)

NOI MĂRFURI SOSITE DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

CONSTANȚA. — Peste port se lăsase întunericul. In rada exterioară licăreau zeci de lumini. Din depărtări s-a făcut auzit un sunet prelung de sirenă. Un vas puternic de transport își anunță intrarea în portul romînesc. Este cargobotul „Voroșilov" care vine de la Odesa.

O noapte întreagă macaralele de pe cheiurile Constanței au descărcat mărfurile sosite din Uniunea Sovietică. Cargobotul „Voroșilov" a adus peste 1000 de tone de bumbac brut și 15 tone de țesături de bumbac.

(Agerpres)

Neuitatul prieten al tinereții noastre

Lui Pavka vreau să-i semăn

Din toate cărțile pe care le-am citit pînă acum, „Așa s-a călit oțelul", m-a impresionat cel mai mult. Pavel Korceaghin m-a învățat că în lupta pentru cauza poporului nu trebuie să cedezi nici o clipă. Am căutat să aplic și eu în viață multe lucruri pe care le-am învățat de la Korceaghin, am căutat să-i semăn cît mai mult acestui minunat tînăr.

Așa cum a făcut și Pavka cerînd să intre în rîndurile partidului, am procedat și eu. Mi-am dat seama că în felul acesta voi putea să muncesc cu mai multă hotărîre, cu mai multă încredere, în marele detașament de constructori ai unei vieți noi, înfloritoare. În august 1954 am fost confirmat ca membru de partid. Eram poate unul dintre cei mai tineri membri de partid de la Complexul „Grivița Roșie" și acest lucru mi-a dat imboldul de a munci mai mult, de a face lucruri mai frumoase decît pînă atunci. Și în ziua aceea de mare sărbătoare mi-am îndreptat gîndul cu recunoștință spre prietenul și dascălul meu — Pavel Korceaghin.

De cîte ori îmi iau un angajament, mă gîndesc la Pavka, acel tînăr zburdalnic în tinerețe, dar plin de hotărîre, care știa să prețuiască viața, știa s-o trăiască în așa fel încît să nu-i pară rău de ea.

Năzuind să dau viață după puterile mele pildei plină de eroism a lui Pavka am cerut într-un timp să fiu trecut la un strung orizontal unde munca era mai grea, dar unde puteam să-mi încerc cu adevărat puterea de muncă. Dorința mi s-a îndeplinit. Aici deși munca este mai grea și cere mai multă precizie, reușesc totuși să-mi depășesc planul în medie cu 50—60 la sută zilnic.

Și cîtă imensă bucurie îmi dă mie —asemeni lui Pavka— conștiința îndeplinirii, la capătul a numeroase eforturi, a muncii celei mai grele.

Mă gîndesc de multe ori la paginile acestei cărți; parcă amîndoi ne-am așezat jos, pe iarbă, iar el trecîndu-și mîna prietenește peste umărul meu mă sfătuiește cum e mai bine să procedez. Eu parcă-i spun:

— Măi Pavka, de-ai ști cît mă străduiesc să-ți semăn, să fiu la fel ca tine, să fim frați.

Și nu mă las. Zi de zi vreau să obțin realizări și mai frumoase, ce am făcut eri mi se pare că e prea puțin, iar astăzi mă străduiesc să fac mai mult. Și nu știu cum în clipele acelea el parcă îmi strînge mîna cu putere, ca unui prieten.

TOMA ALEXANDRU
strungar la Complexul „Grivița Roșie"

Un personaj complex de o mare bogăție sufletească

La 29 septembrie, se împlinesc 50 de ani de la nașterea lui Nicolai Alexeevici Ostrovski.

Pentru mine, Ostrovski nu reprezintă numai numele unui cunoscut autor, ale cărui lucrări le-am citit, ci gîndindu-mă la el, îmi pare că-mi amintesc de un prieten drag, sau poate chiar de un frate. De acest nume îmi sînt legate amintirile și frămîntările primului personaj căruia i-am dat viață.

...Îmi amintesc de prima lectură a piesei! Cîtă emoție aducea în sufletul meu, fiecare pagină a acestei mărețe epopee închinate patriei sovietice. Înflăcăratul patriotism, avîntul tineresc, bogăția sufletească ce-l caracteriza pe erou, au făcut ca din primele clipe acest personaj să-mi devie nespus de apropiat și de drag; și odată cu el omul care l-a creat: Nikolai Ostrovski.

Pe măsură ce timpul trecea, întîmplările vieții lui deveneau parcă întîmplările vieții mele...

Un pas însemnat în realizarea veridică a acestui erou a constituit-o faptul că Pavel Korceaghin nu a fost un personaj fictiv, creat de închipuirea autorului: el a trăit cu adevărat evenimentele, el a luptat cu toată ființa sa pentru realizarea celui mai măreț ideal din lume: eliberarea omului.

Dar pentru a cunoaște amănunte despre viața lui, pentru a mă apropia de atmosfera acelei epoci pline de frămîntări și eroism, a trebuit să consacru un timp însemnat studierii vieții și operei lui N. Ostrovski.

„Așa s-a călit oțelul" mi l-a arătat pe Pavel Korceaghin în toată complexitatea lui sufletească; în fața ochilor mei vedeam desfășurindu-se aevea toate evenimentele mărețe care l-au însoțit de-a lungul întregii sale vieți, viață scurtă, dar aprigă.

Din această clipă eroismul lui Pavel nu mi s-a mai părut greu de înțeles. Alături de el au luptat nenumărați tineri, cu același curaj și cu aceeași îndîrjire. Eroismul lor s-a contopit în mărețul iureș al Revoluției Socialiste.

Toate aceste gînduri mă frămîntau zile și nopți de-a rîndul.

Întîmplările copilăriei lui îmi erau mai apropiate, mai ușor de înțeles, în schimb celelalte evenimente — și mai ales comportarea lui față de ele — constituiau pentru mine un lucru foarte complicat. Dacă scenele din prima parte a piesei — copilăria lui Pavel — ca aceia de la rîu, în care se înfățișează întîlnirea lui cu Serioja, prietenul său, cu tovarășul Juhrai, întîlnirea cu Tonea, iubita lui, bătaia cu cei doi elevi, Victor și Suharea, scena de acasă, dintre el și mama sa, închisoarea și apoi despărțirea de Tonea — mi-au fost mai ușor să le interpretez datorită și tinereții mele atît de apropiată de a lui, partea a doua a piesei — a adolescenței și luptei lui Pavel — a cerut din partea mea o deosebită atenție și aprofundare a personajului respectiv. În fața ochilor spectatorilor, trebuia să apară un Pavel nou, un luptător călit în focul războiului civil.

Au trecut zile întregi de căutări. Pentru a-l putea vedea cu adevărat trebuia să mă integrez cu toată ființa mea în caracterul acestui erou. Și nu era ușor deloc.

Regizor și actor am conlucrat laolaltă zile de-a rîndul și iată că munca ne-a fost răsplătită. Pavel Korceaghin se contopise parcă cu mine. Din această clipă, momentele ce mi se păreau atît de grele de realizat mi s-au arătat mult mai clare.

În tabloul de la Nipru, unde îl vedem pe Pavel pentru prima oară în mijlocul ostașilor, în scena cînd — rănit fiind — defilează, în scena revederii cu Tonea, în tabloul de la școala militară — unde este demascat un contrarevoluționar, în tabloul de la Boiarca, la construirea căii ferate — alături de Pavel participam și eu parcă la toate aceste glorioase evenimente.

O ultimă încercare în realizarea personajului a constituit-o tabloul în care Pavel orbește și de asemenea ultimul tablou al piesei, în care ni se înfățișează victoria dobîndită de el împotriva cumplitei infirmități.

Extraordinara forță sufletească, aproape supraomenească a acestui erou, de a-și înfrînge neputința sa fizică, mi s-au părut pentru început aproape de neînțeles — și foarte greu de realizat. Contopirea sufletească cu eroul, cît și marea mea dragoste față de ei m-au făcut ca în cele din urmă să pot ajunge la înțelegerea și realizarea acestui moment crucial din viața lui.

Realizînd acest rol mi-am dat seama că și eu personal învățasem multe de la Pavel Korceaghin. Veșnica sa tinerețe, dîrzenia, marea forță sufletească ce l-au călăuzit pe Pavel, au rămas și în sufletul meu ca mărețe idealuri de viață.

Așa mi-a rămas întipărită în minte imaginea lui Pavel Korceaghin și prin el l-am îndrăgit pe omul adevărat, care a fost Ostrovski.

CONSTANTIN CODRESCU
artist la Teatrul Armatei

O pildă de dîrzenie și tărie de caracter

Eram elev cînd am citit pentru prima dată romanul „Așa s-a călit oțelul" de Nikolai Ostrovski; de atunci încoace l-am mai citit încă de cîteva ori și mărturisesc cu toată sinceritatea că mi-a plăcut mereu mai mult.

Am găsit în acest roman o atmosferă care te face să trăiești tu însuți acel tumult de fapte mărețe pe care le-au săvîrșit eroii acestei cărți.

Ceea ce mi-a rămas întipărit în minte de la bun început a fost dîrzenia și tăria de caracter a eroului principal, Pavel Korceaghin. Felul cum a construit autorul acest erou dovedește o deosebită putere de pătrundere a oamenilor, o neasemuită capacitate de reliefare a calităților lor morale. În acest tînăr am găsit concentrate multe din calitățile unui om de tip nou, ale unui tînăr care pășește înainte pe un drum de luptă pentru fericirea poporului său, în care dîrzenia și tăria de caracter au rolul hotărîtor.

Iată-l pe Korceaghin, băiatul obidit în anii epocii țariste, luptînd în primele rînduri ale revoluției; apropierea victoriei este reliefată printr-o bucurie dîrză și bărbătească, ea reiese din fiecare gest, din fiecare mișcare plină de energie a tînărului comsomolist.

Iată-l pe Pavel Korceaghin orb, meditînd asupra problemelor adînci ale vieții. Întrebarea pe care și-o pune: dacă mai are rost viața? nu rămîne fără răspuns așa cum rămăsese la nefericitul Hamlet: a fi sau a nu fi?

Pavel Korceaghin găsește răspunsul. Îl găsește cu toată suferința lui fizică; timpul și oamenii îl ajută. Dar mai presus de toate îl ajută caracterul său oțelit de partidul comunist în lupta pentru vremuri mai bune. „Viața merită să fie trăită" iată la ce concluzie ajunge Pavel Korceaghin în cele din urmă — concluzie firească ce reiese de altfel din însăși desfășurarea lucrurilor.

Am învățat multe din lectura romanului „Așa s-a călit oțelul". Printre altele Ostrovski mi-a arătat ce mult înseamnă pentru cei ce-și închină viața scrisului să cunoască oamenii despre care scriu, ce mult înseamnă ca viața pe care ei o dau eroilor, să fie cît mai veridică, să se petreacă într-o firească înlănțuire de fapte.

Și cred că dacă în ceea ce voi încerca să scriu, voi reuși să pun o părticică din dîrzenia și tăria de caracter a lui Pavel Korceaghin, voi reuși să scriu ceva valabil.

Cu siguranță că Ostrovski mă va ajuta!

VASILE IOAN
student la Facultatea de Ziaristică

Fii fără grijă! Nu va pătrunde nici un strop de apă! — își asigură matrozul, tovarășul său care va coborî peste cîteva clipe spre fundul mării pentru a executa o misiune.

TINERII CORESPONDENȚI NE SCRIU

De vorbă cu ilegaliștii

În întîmpinarea celui de al II-lea Congres al Partidului, Comitetul orășenesc P.M.R. Iași a organizat o întîlnire între cititorii bibliotecii centrale regionale și cîțiva luptători comuniști din ilegalitate.

Cu acest prilej în cadrul temei „Presa și cartea de partid în ilegalitate", au vorbit tovarășii Ion Niculi, Constantin Surugiu și Leonte Dumitru.

Muncitori de la atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie", de la fabricile „Țesătura" și „Victoria", studenți de la universitatea „Al. I. Cuza" și institutul textil prezenți în aula bibliotecii universității, au ascultat cu interes pe vorbitori.

S-a vorbit despre felul în care se tipărea și difuza literatura de partid, cum învățau comuniștii în închisori și lagăre.

Ascultătorii au manifestat un deosebit interes în special față de expunerea tovarășului Ion Niculi care le-a povestit despre greutățile pe care le-au întîmpinat și le-au învins comuniștii în ilegalitate în munca de difuzare și citire a presei de partid între zidurile închisorilor.

Adresîndu-se în special tineretului, tovarășul Ion Niculi a arătat cît de pilduitoare trebuie să fie sîrguința cu care comuniștii și-au însușit cuvîntul partidului în condițiile grele, sub teroarea fascistă.

Tinerii au plecat de la această întîlnire însuflețiți de mai multă voință de a întîmpina Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn cu noi realizări.

Corespondent
CONSTANTIN POTINGA

Grupul social

Întreprinderea de construcții și reparații din București are numeroase șantiere atît în București cît și în provincie. Muncitorii de pe aceste șantiere au asigurate condiții de viață din ce în ce mai bune. De exemplu muncitorii constructori care lucrează pe șantierele din București, au la dispoziție o cantină bine organizată precum și dormitoare curate și frumos amenajate cu instalații de apă și lumină electrică. În dormitoare mai sînt de asemenea instalate difuzoare. Acesta este grupul social. Pe lîngă el mai funcționează și o bibliotecă dotată cu un mare număr de cărți ca și un club unde muncitorii își pot petrece în mod folositor timpul liber. Ei ascultă muzică la radio sau joacă șah, tenis de masă, sau altele.

Corespondent
ENACHE MIHAI

Strădania colectivului

La Școala medie de 10 ani nr. 1 de fete din București munca se desfășoară cu o punctualitate de ceasornic: programele au fost întocmite de la începutul cursurilor, lecțiile se țin regulat. Umblu prin școală, intru în clase, discut cu elevele; în spatele fiecărei uși, un colectiv care se străduiește. Ce să văd mai întîi?

Pe coridorul larg o întîlnesc pe tovarășa Lucia Popescu, profesoară de științe naturale. Nu e singură: discută cu două din fostele ei eleve. În fiecare zi vine pe la școală cel puțin una din absolventele clasei a X-a A de anul trecut, căreia tovarășa Popescu i-a fost dirigintă timp de 6 ani. Elevele clasei fruntașe din școală vin să-i povestească despre succesele pe care le obțin astăzi ca studente, îi cer sfaturi.

Încă de cînd erau eleve, fetele au plănuit să se întîlnească la 15 septembrie la școală și să-și povestească ce fac, unde învață. Au venit multe: unele studente la medicină, altele la arhitectură, altele la facultățile Universității „C. I. Parhon". Lipsesc însă două din cele mai bune eleve: Catrina Florica și Ileana Lăzărescu, prietene nedespărțite. Nedespărțite sînt și de data asta, chiar dacă una studiază la Moscova și cealaltă la Harcov.

La școală, fetele au hotărît să facă peste o săptămînă un banchet al promoției lor, la care să-și invite părinții și tovarășele profesoare.

★

Am asistat la ora de romînă a tovarășei Alexandra Verdeș, în clasa a IX-a F. Clasa e atentă și disciplinată, dar treaba nu merge așa bine ca în alte clase din școală. Anul trecut, clasa a VIII-a F a avut cele mai multe corigente și repetente. Consiliul pedagogic a discutat problema acestui colectiv și a hotărît să fie trecute acolo eleve bune, cu diploma de merit la învățătură, serioase și disciplinate. Melania Georgescu, Zoe Mihăilescu și celelalte se străduiesc să justifice încrederea ce le-a fost acordată. Consiliul pedagogic a repartizat acolo și pe cele mai bune profesoare.

Tovarășa Verdeș întreabă, explică, sistematizează, trage concluzii. Mariana Popescu e întrebată: care sînt părțile negative ale romanului „Ciocoii vechi și noi" de Nicolae Filimon. Răspunsul sosește uimitor de repede: „Falsifică perspectiva istorică" — dar Mariana nu știe să explice ce înseamnă asta, pentru că a învățat mecanic. Formulele nu trebuiesc memorate nici chiar la chimie, așa că tovarășa profesoară o aduce pînă la urmă la raționament și Mariana înțelege. Încetul cu încetul, clasa se mai înviorează, pentru că tovarășa profesoară vrea să discute cu toate elevele și pentru că pornește discuții interesante; la sfîrșitul orei cunoștințele sînt mult mai bogate: fetele știu să situeze scriitorul în epocă, să caracterizeze opera, să tragă concluzii.

În clasa a IX-a D ora se desfășoară altfel; deși se predă aceeași lecție, colectivul acestei clase e mult mai bine pregătit, și la întrebările vii ale tovarășei profesoare răspund toate elevele.

Clasa nu are nici o absentă, fetele discută cu plăcere, vorbesc legat, curgător, folosesc un limbaj bogat, știu să tragă concluzii.

★

Școala are un cămin plăcut, unde se face totul ca fiecare elevă să se simtă bine. Mîncarea pe care o primesc e cît se poate de bună, iar pentru elevele interne se organizează o viață de colectiv foarte interesantă.

În internat s-au organizat echipe culturale, elevelor li se procură bilete pentru spectacole, în școală se înființează un stand cu manuale și cărți literare.

Păcat că organizația U.T.M. din școală nu răsplătește prin munca ei eforturile pe care le face minunatul colectiv pedagogic. Utemistele nu se deosebesc prin atitudinea lor de neutemiste, nu se ridică cu un grad mai sus decît celelalte eleve. Sînt destule utemiste nedisciplinate, care vorbesc în ore, suflă, se abat de la regulile internatului. Membrele comitetului în frunte cu Ileana Bînă, secretara, sînt eleve bune, însă în majoritate ele se preocupă în mod egoist numai de situația lor la învățătură și nu consacră suficient timp și energie îndeplinirii sarcinilor de mare răspundere care le-au fost încredințate.

Din pricina aceasta se întîmplă ca unele eleve să nu aibă o atitudine corespunzătoare față de tovarășele profesoare, să strice bunurile școlii, să fie delăsătoare și neglijente. Multe utemiste și pioniere fruntașe la învățătură, capabile și destoinice, nu au primit nici o sarcină. Au trecut de acum cîteva săptămîni de la începerea cursurilor, și ar fi cazul ca membrele comitetului U.T.M. să se apuce serios de treabă, pentru ca să poată ține pasul cu munca vie ce se desfășoară în școală. Există zeci de domenii în care conducerea școlii ar avea nevoie de sprijinul și inițiativa utemiștilor. Sînt multe de făcut și pentru întărirea disciplinei, și pentru îmbunătățirea situației la învățătură, și pentru buna gospodărire a școlii. Utemistele trebuie să considere aceste sarcini ca fiind ale lor, trebuie să se simtă răspunzătoare față de felul cum le îndeplinesc. Peste cîțiva ani, cînd vor fi absolvente, vor veni poate și ele în vizită la școala unde au învățat; vor fi desigur fericite să regăsească o părticică din munca lor, să constate că acțiunile întreprinse de ele au intrat în tradiția școlii.

ILEANA RACOVIȚA

Comemorarea lui Ostrovski în Capitală

Marți seara a avut loc în sala „Filimon Sîrbu" din Capitală o adunare festivă organizată de Comitetul orășenesc U.T.M. București cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la nașterea marelui scriitor sovietic Nikolai Ostrovski. Cu această ocazie a vorbit tovarășul Mihail Novicov, laureat al Premiului de Stat.

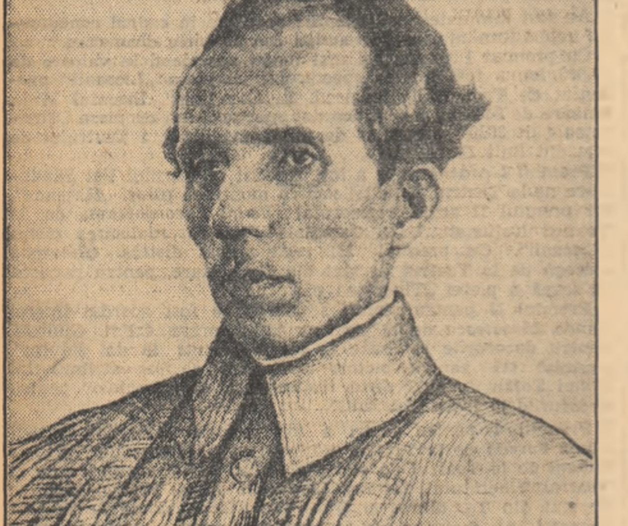
Conferința a fost urmată de un reușit program artistic.

50 de ani de la nașterea lui N. A. Ostrovski

O VIAȚĂ EROICĂ

V. Pankov

Nu în zadar în jurnalele multor tineri și mai ales în inimile lor, s-au întipărit cuvintele înflăcărate ale scriitorului comunist: „Nimic nu-i mai scump pentru om decît viața. N-o trăiește decît o singură dată și trebuie s-o trăiască astfel încît să nu-l chinuiască nici o părere de rău pentru anii scurși, să nu aibă a-și reproșa un trecut meschin și rușinos, pentru ca în fața morții să poată spune: toată viața și toate puterile mi le-am închinat celui mai minunat lucru din lume — luptei pentru eliberarea omenirii".

I.

Anul acesta, în septembrie, scriitorul Nikolai Ostrovski ar fi împlinit numai 50 de ani. Ostrovski ar fi putut să fie și astăzi printre noi, ar fi putut să fie preocupat de problemele noastre, ar fi putut să ardă cu energia nestinsă a tinereții. Dar aproape 18 ani ne despart de ziua morții lui. În acești ani, în Țara Sovietică a crescut o generație nouă, dîrză și vitează de constructori ai comunismului, devotată glorioaselor tradiții revoluționare, credincioasă cauzei Partidului și poporului. Tineretul sovietic cinstește cu dragoste memoria marelui cetățean al Patriei Socialiste, scriitorul-ostaș ale cărui cărți „Așa s-a călit oțelul" și „Născuți în furtună" educă patrioți eroi, oameni cu o voință de nezdruncinat, gata să învingă orice greutăți și obstacole, gata să lupte cu abnegație pentru luminosul viitor comunist al omenirii.

Ca și Gorki, Maiakovski, Furmanov, Makarenko, Gaidar, Nikolai Ostrovski participă ca un om viu la munca și lupta oamenilor sovietici. Un tînăr sau o tînără care își începe viața nu se poate lipsi de cărțile lui Ostrovski. Aceste cărți sînt un izvor sănătos de educație ideologică și morală comunistă. Ele povestesc interesant și arată viu cum în focul furtunii revoluționare s-a născut un nou erou al istoriei, cum s-a călit oțelul poporului creator, cum datorită Marelui Octombrie din muncitorii de rînd, din flăcăii și fetele de țărani simpli au crescut luptători și constructori activi, neînfrînți ai lumii noi.

II.

În caracterul ferm al lui Ostrovski, în vitejia lui personală s-au manifestat viu trăsăturile caracteristice ale maselor populare revoluționare, care au săvîrșit sub conducerea Partidului Comunist marea revoluție socialistă. Nikolai Ostrovski protesta cu hotărîre cînd cineva încerca să sublinieze caracterul excepțional al destinului său personal. El se socotea întotdeauna o părticică a clasei muncitoare și a partidului ei, vorbea nu numai despre el, ci despre generația sa: „Noi ne-am străduit să fim asemenea acelor minunați oameni care sînt numiți vechi bolșevici, care prin lupte eroice ne-au dus la fericirea de a trăi în Țara Socialismului... Și cînd boala m-a doborît la pat am făcut totul pentru a arăta dascălilor mei din vechea gardă bolșevică că tînăra generație a clasei muncitoare nu se predă în nici un fel de împrejurări. Și am luptat. Boala a căutat zadarnic să mă frîngă, să mă scoată din rînduri dar eu am spus: „nu mă voi preda", căci credeam fierbinte în victorie. Am mers înainte pentru că eram înconjurat de grija caldă a Partidului. Și acum întîmpin cu bucurie viața care mi-a îngăduit să mă întorc în rînduri".

Nikolai Alexeevici Ostrovski s-a născut la 29 septembrie 1904 în satul Vilia din fosta gubernie Volînsk, astăzi regiunea Rovenski, în familia unui muncitor sezonier. În anul 1914, familia Ostrovski s-a mutat în orașul Șepetovka. Încă din copilărie Nikolai Ostrovski a dovedit o mare dragoste față de cunoștințe, de cărți, în special față de beletristică. El n-a reușit însă să-și facă studiile sistematic. Dezgustul trezit în el de timpuriu de „cuvîntul domnului" care se preda la școală a provocat o ciocnire violentă cu profesorul de religie și Nikolai a fost eliminat din școala elementară din Șepetovka. Ostrovski a intrat „la stăpîn" ca mulți copii în acel timp; a slujit la bufetul din gara Șepetovka, iar odată, cînd chinuit de munca peste puterile lui de adolescent a adormit în timpul lucrului, a fost bătut și izgonit de patron.

Energic, curajos, dotat cu un puternic sentiment al mîndriei și demnității de muncitor, tînărul Ostrovski a fost un ajutor activ al organizației bolșevice din Șepetovka, a participat la lupta împotriva naționaliștilor burghezi ucraineni și împotriva cotropitorilor germani.

El făcea tot ce i se cerea: arunca și lipea manifeste, ținea legătura cu unitățile Armatei Roșii care înaintau spre oraș, aducea muniții. Vitejia lui Ostrovski s-a manifestat viu atunci cînd, riscîndu-și viața, el a atacat pe stradă o sentinelă din banda lui Petliura și a eliberat pe un membru al comitetului revoluționar aflat în ilegalitate.

În iulie 1919, Ostrovski împreună cu tovarășii săi a înființat organizația comsomolistă din orașul său natal, a devenit ostaș al unei unități cu destinație specială, iar în august a intrat voluntar în Armata Roșie și a plecat pe front. Viteaz cavalerist al diviziei lui Kotovski, Ostrovski a luat parte de multe ori la lupte. Într-una din aceste lupte el, ostașul de 15 ani, a fost grav rănit la pîntece și la cap. De abia revenindu-și după această rană, el s-a îmbolnăvit de tifos și reumatism acut.

Cu toate acestea, în anii care au urmat Ostrovski a dus o muncă activă de comsomol în atelierele principale de cale ferată din Kiev, participînd la construcția căii ferate. În anul 1923, el este numit comisarul unui batalion din Berezdov unde creează de asemenea o organizație comsomolistă. În anul 1924, este ales secretar al comitetului raional de comsomol din orașul Izeaslavl, membru al comitetului districtual de comsomol.

Din anul 1923, Ostrovski este candidat de partid, iar din anul 1924 — membru al Partidului Comunist.

Ostrovski considera drept legea supremă a vieții sale îndeplinirea neprecupețită, plină de abnegație a datoriei revoluționare. El se ducea primul acolo unde era mai greu ca oriunde. El nu se temea de greutăți, își dădea bine seama că orice sarcină primită de la Partid și Comsomol este dictată de marile interese ale luptei revoluționare împotriva vechii lumi, pentru o societate nouă.

Dar, cum spunea el însuși, sănătatea lui „s-a ruinat pînă la extrem". Au urmat ani lungi de tratament în clinici și sanatorii. El nu mai putea să meargă, nu putea să lucreze, nu putea să ia cuvîntul la adunările tineretului revoluționar. Atunci Ostrovski trece la o altă activitate — devine propagandist, conduce acasă la el un cerc de partid și de comsomol, studiază prin corespondență. Încă de atunci cînd Ostrovski le istorisea tot felul de povestiri, prietenii și tovarășii săi descoperiseră la el un mare talent de scriitor. Dar cîte forțe și muncă erau necesare, pentru a dezvolta acest talent, pentru ca materialul abundent al încercărilor prin care trecuse să fie întruchipat într-o operă artistică!

Prima sa creație artistică a fost o carte de amintiri despre glorioasa divizie a lui Kotovski, „Născuți în furtună". Din păcate, în anul 1928 manuscrisul ei care exista într-un singur exemplar, a fost pierdut de poștă.

Ostrovski se apucă din nou de muncă. Dar acum îi este și mai greu să scrie — el își pierde complet vederea. Și cu toate acestea, cu ajutorul unui transparent făcut chiar de el și — ceea ce este mai important și mai semnificativ — cu ajutorul prietenilor săi devotați și plini de grijă, cartea a fost scrisă. Este „Așa s-a călit oțelul".

În anul 1932, primele capitole au văzut lumina tiparului în revista „Tînăra gardă". La începutul anului 1934 a fost publicată în aceeași revistă partea a doua a romanului.

După aceasta Ostrovski lucrează cu și mai multă încordare, revine la concepția cărții „Născuți în furtună", studiază materialele istorice legate de revoluție și cu cîteva zile înainte de moarte, în decembrie 1936, termină prima parte a noii și valoroasei sale opere.

III.

Aceste cărți de uriașă importanță „Așa s-a călit oțelul" și „Născuți în furtună" — puteau fi create numai de un scriitor cu adevărat înaintat, de un om cu o înaltă cultură care cunoștea adînc trăsăturile caracteristice ale realității sovietice.

Nu este posibil să nu rămînem uimiți în fața muncii titanice, pe care a depus-o Ostrovski țintuit în pat și hîrțuit zilnic de dureri chinuitoare. Măreția faptei sale eroice consta în munca și în voința sa încordată la extrem, îndreptată fără șovăire spre un singur țel — lupta activă pentru comunism.

În zilele grele ale vieții sale Ostrovski nu a avut de suferit o singurătate apăsătoare. Crescut în societatea sovietică, în rîndurile Comsomolului și Partidului, el simțea necontenit grija apropiată a colectivului care i-a dat forță să săvîrșească un mare act de eroism. Plină de noblețe a fost comportarea rudelor sale, a prietenilor săi, în ale căror caractere s-au manifestat trăsăturile contemporanilor noștri. Și nu în zadar cei care îl înconjurau pe Ostrovski au servit ca prototipuri pentru personajele romanului.

Apariția romanului „Așa s-a călit oțelul" a constituit un pas de seamă în dezvoltarea literaturii sovietice. Cititorul sovietic a distins îndată această carte, a îndrăgit-o, a apreciat rolul său social-educativ de seamă. „Figurile unor astfel de eroi, cum este Korceaghin, vor fi mult timp pentru noi un exemplu, un imbold" — a scris cineva într-o scrisoare. „Opera d-voastră „Așa s-a călit oțelul" este pentru mine întîi de toate un program de viață" — declara cu înflăcărare un alt cititor.

Cu fiecare zi creștea numărul scrisorilor adresate scriitorului. În anul 1934, Ostrovski a primit peste 1800 de scrisori, iar în 10 luni ale anului 1935 a primit peste 5100. Fiecare om sovietic dorea să transmită o părticică din căldura sa scriitorului iubit, ca să-i facă viața mai ușoară. În toate acestea s-a oglindit caracterul noilor relații între scriitor și cititor în societatea sovietică.

În timpul vieții lui Ostrovski, cartea „Așa s-a călit oțelul" a apărut în 50 de ediții și acum din an în an crește tirajul ei în limbile popoarelor U.R.S.S. și ale altor țări. După datele Casei unionale a cărții, pînă la 1 septembrie 1954, operele lui Ostrovski au fost editate de 355 de ori, în 51 de limbi; tirajul lor a atins aproape 8.300.000 exemplare.

Tinerii care s-au format la începutul deceniului al IV-lea vor păstra pentru toată viața amintirile cele mai vii și mai luminoase despre primul contact cu cartea lui Ostrovski, despre șezătorile literare emoționante la care participau o mulțime de oameni. Numele lui Ostrovski era pe buzele tuturor, el trezea mîndria pentru omul sovietic, ca om cu un caracter de tip nou și de o nouă structură. Generația care a trebuit apoi să suporte pe umerii săi Marele Război pentru Apărarea Patriei și să lupte pentru reconstrucția Patriei Socialiste după grelele distrugeri suferite l-a simțit întotdeauna și îl simte mereu pe Ostrovski ca un participant activ la această luptă.

Dar în ce constă „secretul" acestei influențe neobișnuite a romanului? Poate numai în faptul că este uimitoare însăși crearea cărții de către un om grav bolnav? Nu, nu numai în aceasta, deși istoria scrierii romanului este un caz din cele mai rare de excepțională manifestare a voinței.

ÎN PREAJMA DESCHIDERII NOULUI AN DE ÎNVAȚĂMÎNT POLITIC

La 1 octombrie, în orașele patriei noastre se va deschide noul an de învățămînt politic al U.T.M. Această zi este așteptată de utemiști și tineri cu multă nerăbdare.

Pentru ca în anul acesta învățămîntul politic să fie la înălțimea sarcinilor actuale, atît comitetele raionale și orășenești U.T.M. cît și organizațiile U.T.M. pe baza experienței anului trecut, trebuiau să ia toate măsurile pentru deschiderea și desfășurarea în bune condițiuni a învățămîntului politic de organizație.

Pregătiri începute din vreme...

Este știut că dacă se pornește de la început temeinic la o treabă, dacă totul este pus la punct, atunci în timpul anului se poate munci cu mai mult folos.

Tocmai acest lucru a fost înțeles la comitetul raional U.T.M. Rădăuți. Pe baza instrucțiunilor C.C. al U.T.M., Biroul comitetului raional a analizat într-o ședință de birou felul în care s-a desfășurat învățămîntul politic în anul 1953-1954, rezultatele obținute și a luat din timp măsuri pentru a pregăti deschiderea noului an de învățămînt politic.

În ședința de birou amintită au fost analizate cauzele care au determinat ca din 80 de cercuri deschise în anul trecut să se închidă 50, precum și cauza instabilității corpului de propagandiști, a nivelului lor scăzut etc.

Concluzia care a fost trasă în primul rînd, a fost aceea că problemele învățămîntului politic nu se numărau printre problemele care interesau întregul comitet și birou raional, ci erau lăsate exclusiv pe seama secției de propagandă și agitație a comitetului raional U.T.M.

Biroul comitetului raional U.T.M.-Rădăuți a combătut cu tărie această atitudine și a socotit că problemele învățămîntului politic U.T.M. trebuie să fie o preocupare a tuturor activiștilor.

Cerînd sprijinul comitetului raional de partid, biroul comitetului raional U.T.M. și-a întocmit un plan precis în vederea deschiderii noului an de învățămînt politic.

Socotind că buna desfășurare a activității cercului politic depinde mult de propagandist, biroul comitetului raional a revizuit lista propagandiștilor care au activat anul trecut, a recrutat noi propagandiști și a stat de vorbă în timp de două săptămîni cu 70 de propagandiști, pe care i-a și confirmat.

În orașul Rădăuți s-a deschis un curs seral de instruire a 16 propagandiști, iar 35 vor fi trimiși la un curs de instruire organizat de comitetul regional U.T.M.-Suceava.

O atenție deosebită a acordat-o biroul raional Rădăuți pregătirii adunărilor generale ale organizațiilor de bază pentru confirmarea utemiștilor și a tinerilor care vor fi încadrați în cercurile politice și cursurile serale.

La cooperativa „6 Martie", la Nigostina, și Tg. Siret, cît și în alte părți, pînă la adunarea generală, membrii comitetelor organizațiilor de bază au discutat cu utemiștii și tinerii despre cercurile la care pot învăța în anul acesta, după puterile fiecăruia. Pînă acum 1420 de utemiști și tineri s-au înscris să frecventeze cercurile politice și cursurile serale ale U.T.M. care se vor deschide în raionul Rădăuți.

Biroul comitetului raional a analizat pînă acum de două ori felul în care se desfășoară pregătirile pentru deschiderea anului de învățămînt politic 1954-1955 și a luat hotărîri asupra măsurilor necesare pentru intensificarea muncii de îndrumare a utemiștilor și tinerilor înscriși în cercurile politice pentru a asigura încă de la început o participare activă și rodnică.

În acest sens, în fața organizațiilor de bază U.T.M. din Rădăuți stau sarcini însemnate. Comitetele organizațiilor de bază trebuie să rezolve just organizarea cercurilor în locurile de muncă în trei schimburi (țesătoria „21 Decembrie" și altele) pentru a lichida lipsurile manifestate anul trecut, cînd, datorită proastei organizări, cercurile nu se mai întruneau în formația de la început.

Pentru buna desfășurare a învățămîntului politic, comitetul raional U. T. M. trebuie să acorde atenția cuvenită grupului de referenți, care la Rădăuți încă nu este constituit. Tovarășii din activul raional cunosc importanța grupului de referenți, contribuția ce o poate aduce pentru obținerea unor succese însemnate în învățămîntul politic. Despre importanța grupului de referenți știu și tovarășa Acatincăi Maria, secretar al comitetului raional și tovarășul Cristian Tit, instructor al secției de propagandă și agitație. Totuși, ei nu s-au străduit încă suficient să ia măsuri pentru rezolvarea acestei probleme.

Acordînd atenție tuturor factorilor care contribuie la buna desfășurare a învățămîntului politic, socotind și pe mai departe că de problemele învățămîntului politic răspunde întregul comitet raional, și că principala îndatorire a lor este de a asigura învățămîntului un înalt conținut de idei, comitetul raional U.T.M. și cursanții din raionul Rădăuți vor putea culege roade bogate la sfîrșitul acestui an de învățămînt politic.

A. MIHAI

„Mai avem timp, lasă pe mîine"...

In orașul Iași, pregătirile pentru deschiderea învățămîntului politic sînt rămase mult în urmă. Mai sînt încă organizații de bază U.T.M. ca și cele de la Fabricile „Textila Roșie", „Intreprinderea regională de panificație" etc. unde cursanții nici nu sînt recrutați, iar unii activiști ai comitetului orășenesc U.T.M. Iași ca: Olărașu Silvia, Manolache Vasile și alții, atunci cînd merg pe teren se ocupă superficial de pregătirile pentru deschiderea învățămîntului politic.

Anul acesta din nou comitetul organizației de bază U.T.M. de la Fabrica „Țesătura"-Iași, fabrică unde muncește un număr foarte mare de tineri și tinere, și-a propus în legătură cu organizarea învățămîntului politic în acest an să deschidă 30 de cercuri și cursuri politice. Pînă în momentul de față însă, doar pentru 5 cercuri politice au fost recrutați cursanții.

De asemenea, comitetul organizației de bază U.T.M. de la fabrica „Țesătura"-Iași nu s-a îngrijit nici de recrutarea propagandiștilor pentru aceste forme de învățămînt politic. Astfel, 17 cercuri și cursuri politice nu au nici pînă în momentul de față propagandiști iar din cei 13 recrutați, numai 5 merg regulat la cabinetul de partid pentru cursurile de instruire.

Comitetul orășenesc U.T.M., deși și-a propus să deschidă 160 de cercuri și cursuri politice, n-a recrutat pînă în momentul de față decît 50 la sută din numărul necesar de propagandiști iar mulți din aceștia nici nu au fost confirmați de biroul comitetului orășenesc U.T.M.

Comitetul orășenesc U.T.M. Iași (secretar cu munca de propagandă și agitație tovarășul Dropu Constantin) nu s-a preocupat nici de condițiile materiale necesare în vederea bunei deschideri și desfășurări a învățămîntului politic în acest an. Sînt organizații de bază U.T.M. ca și cele de la: Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie", „Țesătura" — Iași, „Victoria" și altele unde din lipsa de interes a comitetelor organizațiilor de bază U.T.M. și a comitetului orășenesc nu sînt asigurate săli corespunzătoare, material bibliografic și demonstrativ etc.

În munca funcționărească, birocratică, desfășurată de comitetul U.T.M. de la „Țesătura"-Iași în vederea deschiderii noului an de învățămînt politic se oglindesc și slăbiciunile comitetului orășenesc și îndeosebi ale tovarășului Dropu Constantin.

Tovarășul Dropu a imprimat în rîndul activiștilor comitetului orășenesc U.T.M. care se ocupă de problemele învățămîntului politic de organizație, un spirit de autoliniștire. De fiecare dată cînd tovarășului Dropu i se amintea că trebuie să pregătească din timp condițiile pentru deschiderea și buna desfășurare a învățămîntului politic din acest an, el spunea: „nu ne cunoașteți forțele tovarășe... acum avem alte treburi, mai importante... mai avem timp, lasă pe mîine"...

E de datoria biroului comitetului regional U.T.M. Iași să analizeze în mod serios și să ia măsurile corespunzătoare împotriva spiritului de autoliniștire și mulțumire de sine manifestat de tovarășul Dropu Constantin. De asemenea, biroul comitetului orășenesc U.T.M., cu sprijinul comitetului regional U.T.M. Iași, trebuie, să ia toate măsurile pentru a asigura buna deschidere și desfășurare a învățămîntului politic U.T.M. în acest an.

BUCUR CONSTANTIN

Mai mult simț de răspundere, mai multă operativitate

Munca pregătitoare pentru deschiderea în bune condiții a învățămîntului politic de organizație a început cu cîteva luni în urmă. Comitetul raional U.T.M.-Toplița însă nu se grăbește. Deși pînă la 1 septembrie trebuiau selecționați și confirmați toți propagandiștii care vor conduce în anul acesta cercurile și cursurile politice, pînă la 15 septembrie au fost confirmați doar 49. Nefiind confirmați, restul propagandiștilor nu au putut frecventa seminariile săptămînale de pe lîngă comitetul raional.

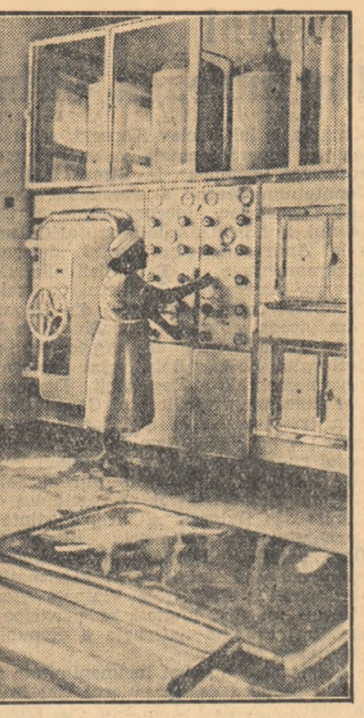
Lipsuri serioase se manifestă și în domeniul recrutării cursanților. La I.F.I.L.-Toplița, pînă la 20 septembrie nu s-a trecut la recrutarea cursanților și stabilirea cercurilor și cursurilor care vor funcționa în acest an, deși mulți utemiști și tineri și-au manifestat dorința de a fi încadrați în învățămîntul politic.

In general au fost recrutați cursanții numai din 5 organizații de bază, dar și aci recrutarea s-a făcut greșit.

Se pare că comitetul raional U.T.M. și personal tovarășul Vodă Ion, secretar, care răspunde de munca de propagandă și agitație, nu a învățat suficient din experiența anilor trecuți. Este cunoscut faptul că fără o temeinică pregătire a tuturor condițiilor necesare, cercurile și cursurile politice pornesc de la început în mod defectuos.

În cadrul organizației raionale U.T.M.-Toplița există condiții ca să se remedieze toate aceste lipsuri. Este necesar însă mai mult spirit de răspundere, mai multă inițiativă și operativitate.

BALINT GHEORGHE
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru Regiunea Autonomă Maghiară

Noua sală de sterilizare a spitalului unificat nr. 9 „Prof. Dr. Marinescu", din București.

(Foto AGERPRES)

Spectacolul solilor artei chineze

GALAȚI. — Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare, care la invitația Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea ne vizitează țara în cadrul acordului cultural dintre R.P.R. și R. P. Chineză, a sosit marți dimineață în orașul Galați.

În cursul zilei membrii Ansamblului, în frunte cu generalul Cen I conducătorul Ansamblului, au făcut o plimbare cu vaporul pe Dunăre. După amiază, un grup de artiști ai Ansamblului s-au întîlnit cu elevi ai Școlii medii militare de marină din localitate, în fața cărora au prezentat un program artistic.

Seara, pe stadionul „Portul roșu" din localitate, Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare, a prezentat un spectacol în fața a peste 20.000 de spectatori.

Publicul gălățean a răsplătit cu îndelungi aplauze pe solii artei chineze pentru înalta lor măiestrie artistică.

Informații

În ziua de 11 octombrie 1954 are loc examenul de admitere în școlile militare de ofițeri.

Pentru cunoașterea condițiunilor de admitere la examen și întocmirea actelor necesare, doritorii se vor adresa comisariatelor militare de raioane (orașe) respective, pînă la data de 8 octombrie 1954.

★

Vineri 1 octombrie, la ora 16,30 va avea loc pe stadionul „23 August" un spectacol prezentat de Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare.

Biletele se găsesc la C.D.B., str. Academiei 3, telefon 3.45.75, precum și la încasatorii de la tramvaie. Intrarea la stadion se va face prin bd. Muncii, șoseaua Iancului și str. Maior Coravu.

Pe marginea scrisorii „Morală de sportiv, sau de vedetă?"

DUȘMANI?

Mă gîndeam: o să fie un meci tare! Era doar finala competiției și în finală doi maeștri ai sportului cei mai buni jucători de tenis: Caralulis și Gh. Viziru. Știți, unii „mor" după fotbal, alții nu scapă un concurs de atletism... ei bine... slăbiciunea mea este tenisul! De aceea, mi-am ales un loc bun și am așteptat cu emoție începutul. Cum a fost meciul? Desigur, cu descrierea tehnică s-au ocupat cronicarii de specialitate. Mie, însă ca spectator nu mi-a plăcut și — drept să spun — mi-a cam scăzut din „elanul" cu care urmăream acest sport. De ce nu mi-a plăcut este lesne de înțeles: lupta dreaptă, cinstită, care trebuia să se desfășoare pe teren, s-a transformat într-o hărțuială a nervilor, o întrecere plină de neregularități, de „abilități regulamentare" cum ar spune-o specialiștii, de schimb de gesturi netovărășești și chiar insulte. La un moment dat, zburau insultele peste fileu ca și mingile albe... Și m-am întrebat: oare pe teren se află chiar doi maeștri ai sportului, doi sportivi fruntași? După cîte știam așa părea a fi, dar după comportare, nu!

„Oare să fie asta morală de sportiv, sau de vedetă?" Firește că de vedetă. Cei doi sportivi s-au comportat unul față de altul ca niște dușmani, ca oameni certați și pe care nici o mediație nu-i mai poate împăca! Care să fie cauza? Firește, titlul! Dar în loc să ducă o luptă demnă de sportivi de tip nou, cei doi — și în special Viziru — au făcut tot ce-i posibil ca să-și ducă adversarul la disperare, la gesturi nesportive și, ca urmare, la un joc necorespunzător, pentru ca, în felul acesta, să „cucerească" mai ușor victoria.

De pildă, Gh. Viziru, a abuzat de așanumitele abilități regulamentare, încercînd să tărăgăneze jocul, și să-l scoată din sărite pe Caralulis. De pildă, cînd Caralulis trebuia să servească, Gh. Viziru oprea acțiunea acestuia, indicînd că nu este pregătit. Odată, de două ori, și așa mereu... Caralulis s-a enervat, a răspuns la provocările lui Viziru și astfel s-a angajat acea întrecere necorespunzătoare și nedorită. Iar arbitrii, uitînd rolul lor și lăsîndu-se influențați și posibil intimidați de gălăgia unor concurenți, au preferat să lase lucrurile așa cum sînt, sau să ia măsuri de compromis. Este oare posibil, ca în ciuda regulamentului să se țină seama de toanele unui concurent sau de părerea lui subiectivă? Cred că nu este posibil și cu toate acestea, la o situație cînd cuvîntul arbitrului de linie ar fi trebuit să constituie un argument puternic, arbitrul principal a dat o decizie de compromis, pentru ca să nu se „supere" Gh. Viziru, care protestase.

Dar mă întreb: de ce oare atîta dușmănie între doi sportivi fruntași, care trebuie să dea exemplu tineretului? De fapt exemplul pozitiv pentru cei doi sportivi de mai sus, ca și pentru alți dintre fruntași l-au dat doi tineri, juniori încă: Bardan și V. Serester.

Cred că ar fi timpul și cazul ca odată pentru totdeauna să se ia măsuri energice, fără indulgență și fără să se țină seama de titlul pe care-l poartă sportivul. Iar cei în cauză să înțeleagă că astfel de comportări, de atitudini dușmănoase față de adversarul său de-a lungul unei întreceri, nu au ce căuta pe terenurile noastre de sport. Pentru că sportivii noștri trebuie să fie însuflețiți în întreceri de morala sportivului de tip nou, crescut și educat de partid, și nu de putreda morală burgheză de vedetă!

ION TURCU
student la Facultatea de ziaristică

Sportivii sovietici — adevărați prieteni

UN GEST TOVĂRĂȘESC

In urmă cu cîteva zile, un corespondent al ziarului a avut o convorbire cu tov. MIRCEA ANASTASESCU, maestru al sportului, în legătură cu unele probleme ridicate de scrisoarea „Morală de sportiv sau de vedetă?" Publicăm mai jos o parte a convorbirii.

„Am urmărit cu atenție scrisoarea tovarășului I. T. Cornel de la uzina „23 August", „Morală de sportiv sau de vedetă?", publicată în ziarul „Scînteia tineretului". Autorul ei a luat o justă poziție față de lipsurile serioase care mai dăinuie încă în viața multor sportivi fruntași.

Aș vrea chiar de la început să-mi exprim punctul meu de vedere cu privire la dezbaterea unei asemenea probleme, ce interesează masa sportivilor noștri.

Socot că este foarte nimerit faptul că s-au pus în discuție problemele educației comuniste a sportivilor.

Așa cum nu putem cere unui analfabet să studieze nu știu ce lucrări filosofice, nici unui sportiv cu mentalități vechi, cu aere de vedetă și îngîmfat pînă peste urechi nu-i putem pretinde să devină campion republican. Pentru asaltarea unui asemenea titlu îți trebuie luni sau chiar ani de antrenament, voință de fier și o comportare cinstită..."

„...N-aș vrea să dezbat acum teoretic această problemă, ci aș vrea doar să povestesc aici o simplă întîmplare.

La Olimpiada de la Helsinki, m-am întîlnit pentru prima oară cu sportivii sovietici. Despre ei citisem multe lucruri și știam fără îndoială că sînt foarte buni sportivi; de altfel ei au cucerit la Olimpiadă primul loc. Ceva m-a surprins însă în mod deosebit: modestia lor. Cucereau în fiecare zi numeroase medalii de aur și de argint și nu erau deloc lăudăroși. Nu făceau zarvă mare în jurul acestor succese așa cum făceau, de pildă, sportivii din apus.

Un alt fapt m-a uimit de-a dreptul. Mă prezentasem la startul concursului, cînd juriul m-a vestit că nu pot concura deoarece barca mea nu corespunde. Altă barcă n-aveam și trebuia deci să renunț. S-a apropiat atunci de mine canotorul sovietic Serghei Nikitin.

— Poftim concurează cu barca mea, mi-a zis el simplu.

Închipuiți-vă cît de însemnat a fost pentru mine ajutorul acordat de Serghei. Am concurat cu barca lui și-am obținut un loc fruntaș în clasamentul seriei respective..."

„...După concurs am aflat de la Serghei lucruri deosebit de interesante. Metoda sa de antrenament mi-a ajutat mult. În timp ce eu mă antrenam doar cîteva luni pe an, din mai pînă în septembrie, Serghei, ca și ceilalți canotori sovietici se antrenau tot anul. Cînd nu se puteau antrena cu barca pe lac, se antrenau în sală, pentru condiție fizică.

După întoarcerea de la Helsinki am început să mă antrenez după metodele canotorilor sovietici. Rezultatele obținute mai apoi vorbesc de la sine: anul acesta am obținut la campionatele mondiale de canotaj locul III.

Serghei Nikitin sportivul acela modest — care m-a ajutat din suflet, a rămas pentru mine un bun prieten, modelul unui adevărat sportiv.

Principalul este că romanul „Așa s-a călit oțelul" — este una din cele mai însemnate opere ale literaturii sovietice, una din cărțile care au exprimat esența epocii nașterii și dezvoltării victorioase a noii lumi.

IV.

Prin cartea sa „Așa s-a călit oțelul", Ostrovski a răspuns cerințelor principale ale vieții și literaturii sovietice. Romanul a fost creat în anii primului plan cincinal, cînd s-a desfășurat în proporții nemaivăzute construcția socialistă. Fiecare zi de muncă a lui Ostrovski începea cu lectura atentă a ziarelor care scriau despre eroismul constructorilor giganților industriali, ai colhozurilor, sovhozurilor, stațiunilor de mașini și tractoare. Realitatea eroică îl inspira pe scriitor.

Literatura sovietică ajuta poporul să-și dea seama mai bine de forțele sale, să dezvolte marile tradiții revoluționare. În educația constructorilor socialismului au jucat un mare rol opere ca „Torentul de fier" de A. Serafimovici, „Ceapaev" și „Răscoala" de D. Furmanov, „Cimentul" de F. Gladkov, „Înfrîngerea" de A. Fadeev, versurile și poemele lui Maiakovski, D. Bednîi, N. Tihonov; despre tineretul comsomolist au scris literații — tineri pe atunci — A. Gaidar și B. Gorbatov.

În fruntea literaturii noastre se afla marele scriitor proletar Alexei Maximovici Gorki a cărui influență asupra lui Ostrovski a fost deosebit de puternică și rodnică.

În tinerețe, Ostrovski citise cu mare pasiune operele lui Gorki. Acum, cînd luase el însuși pana în mînă, sorbea cu aviditate fiecare cuvînt al îndrumătorului literaturii sovietice. La cererea lui Ostrovski se făceau pentru el copii, extrase din articolele lui Alexei Maximovici, în special din pasagiile unde se vorbea despre romantismul revoluționar activ, despre cutezanța voinței și a rațiunii, despre patosul creației. „Nu în zadar el se închina în fața marei forțe revoluționare a creației lui Maxim Gorki..." — își amintește A. Karavaeva care era prietenă cu Ostrovski.

Pavel Korceaghin a intrat în literatura sovietică nu ca un erou întîmplător și neașteptat. Apariția lui a fost pregătită de viață. Figura strălucită a lui Korceaghin putea fi creată numai într-o literatură în care se afirmaseră temeinic dinainte tovarășii săi de luptă.

Ostrovski își dădea seama clar că sarcina lui nu se reduce doar la povestirea biografiei sale ci constă în zugrăvirea *tipului de tînăr revoluționar al epocii noastre*. Cînd scriitorul avea ocazia să audă părerea că opera lui reprezintă numai biografia autorului, el declara cu hotărîre și pe drept cuvînt: „Aceasta nu este, desigur, cu totul just. Romanul meu este în primul rînd o lucrare de artă și am folosit în el dreptul meu la ficțiune. La baza romanului se află mult material faptic. Dar nu este posibil să numim această lucrare un document. Este un roman, nu o biografie..."

Folosirea abundentă a faptelor reale nu contrazice principiile tipizării. Totul constă în modul de a reda fenomenul concret: trebuie să știi să selecționezi din el ceea ce este principal și esențial. Ostrovski a procedat ca un adevărat artist, îngrijindu-se în primul rînd de caracterul tipic al prezentării vieții. El a redat cu pătrundere de mare scriitor biografia sa uimitoare pusă la baza romanului, în minunata figură tipică a lui Pavel Korceaghin.

„Așa s-a călit oțelul" este un roman care dezvăluie istoria formării omului epocii sovietice, a reprezentantului de frunte al clasei muncitoare. În figurile lui Pavel Korceaghin, Serghei și Valea Bruzjak, Rita Ustinovici și ale altor comsomoliști scriitorul a înfățișat veridic din punct de vedere istoric creșterea tinerei generații revoluționare. Ea se formează nu spontan, nu izolată de avîntul comun al mișcării revoluționare, ci tocmai datorită acestuia și în primul rînd sub influența Partidului Comunist. Prezentarea activității organizațiilor bolșevice în ilegalitate în spatele frontului dușman, prezentarea comuniștilor plini de experiență și de fermitate, a organizatorilor construcției socialiste ocupă în roman locul principal.

În Pavel Korceaghin se făceau simțite din copilărie trăsăturile unui om talentat, plin de vioiciune și de energie. Dar adevărata dezvoltare a adolescentului începe numai odată cu întîlnirea lui cu comunistul Juhrai, care îl educă pe Pavka și îi îndrumează energia clocotitoare spre un anumit țel.

„Neașteptata vizită nocturnă a lui Juhrai și traiul împreună cu dînsul timp de opt zile fură de mare însemnătate pentru Pavel. Pentru întîia dată află de la marinar atît de multe lucruri emoționante, importante și noi încît aceste zile devenira hotărîtoare pentru tînărul fochist.

...Juhrai vorbea clar, precis, pe înțeles într-o limbă simplă. Nu existau lucruri de care să se mai îndoiască. Marinarul își cunoștea bine drumul. Acest marinar din Flota Baltică, Feodor Juhrai — mare cît un munte și puternic, bolșevic convins, trecut prin vînturile și furtunile mării, membru al Partidului Muncitoresc Social Democrat Rus, povestea tînărului fochist care-l asculta fermecat, despre aspra realitate a vieții".

Figurile activiștilor de partid, ale muncitorilor înaintați și plini de abnegație, figurile celor care învață tineretul și îl conduc, sînt zugrăvite impresionant și prin aceasta apar în roman în modul cel mai convingător tradițiile revoluționare.

Înaltul conținut de idei al romanului s-a manifestat în primul rînd în înțelegerea matură și adîncă a adevărului istoric de către scriitor; acest adevăr constă în faptul că izvorul forței poporului, inclusiv al Comsomolului și tineretului îl constituie conducerea de către cel mai înaintat partid. Aceasta este ideia principală a romanelor lui Ostrovski. Și atunci cînd vorbea despre munca depusă la romanul „Născuți în furtună" el sublinia cu hotărîre: „În noua mea carte vreau să povestesc despre acei oameni, despre acel tineret care a învățat de la vechii bolșevici cum să se bată, a învățat arta de a nimici dușmanul, arta de a construi o viață fericită în Țara Sovietică".

Prin figura lui Pavel Korceaghin, Ostrovski a adus un uriaș aport la rezolvarea unei sarcini de mare importanță principială pentru literatura sovietică — crearea tipului de erou pozitiv, înaintat. Scriitorul și-a însușit experiența care a fost acumulată pînă la el de către literații sovietici. Povestind despre studiile făcute la un institut de învățămînt superior comunist și despre însușirea comorilor literaturii sovietice, Ostrovski a spus: „Fără această mare și profundă pregătire nu ar fi fost posibil să scriu".

Pavel Korceaghin este o figură vie, multilaterală. Laturile cele mai variate ale firii sale sînt înfățișate viu, concret în roman, sînt prezentate în dezvoltare, în evoluția continuă spre o continuă desăvîrșire. Cît de uriaș este drumul străbătut de erou de la prima pagină pînă la ultimele rînduri de încheiere a romanului într-o perioadă de aproximativ 15 ani! În fața cititorului apare un om de o factură nouă. Pavel crește împreună cu întregul popor. Deviza lui este — numai înainte!

Aspectul moral al lui Pavel Korceaghin este excepțional de bogat. Îl caracterizează setea de cunoștințe. Este cinstit și nobil. Este un om cu înalte principii morale. Să ne amintim cît de romantice și de emoționante sînt paginile în care se povestește despre Pavel — ajutorul luptătorilor din ilegalitate, ostașul-cavalerist, organizatorul tineretului, cît de luminoasă și de înălțătoare este dragostea lui Korceaghin, cît de intransigent este el față de mîrșăvii. Minunatele calități ale lui Korceaghin au o singură sursă comună — conștiința comunistă.

O trăsătură distinctivă a omului înaintat al epocii sovietice este caracterul său activ. Nu în zadar a vorbit Gorki atît de des și de insistent despre necesitatea prezentării multilaterale a unor oameni cu energie nesecată, a unor oameni pasionați și înflăcărați în munca practică, vie. Și este semnificativ faptul că această chemare a lui Gorki a fost îmbrățișată cu căldură de către Ostrovski.

El îl prezintă pe Pavel Korceaghin ca pe un om de acțiune. Și ar fi greu să ni-l închipuim altfel, deoarece tot sensul vieții sale este lupta. În roman sînt puse probleme și sînt date răspunsuri însuflețitoare în legătură cu sensul vieții, cu abnegația în munca organizată în mod socialist, cu eroismul popular patriotic, în legătură cu dragostea și prietenia, cu marea forță a sentimentului tovărășesc.

Despre bogăția de idei a romanului și despre forța însușirilor comuniste prin care se distinge Pavel Korceaghin, se poate spune citind cuvintele lui Ostrovski din scrisoarea adresată comsomolistei Harcenko: fericirea constă „în construirea vieții noi, în lupta pentru reînoirea și reeducarea omului, devenit stăpîn al țării, a omului nou, mare și inteligent, omul epocii socialismului. Lupta pentru comunism, adevărata prietenie, dragostea și tinerețea — toate acestea există pentru a deveni fericit".

Personalitatea lui Korceaghin este remarcabilă și prin faptul că el fiind reprezentantul păturilor celor mai de jos ale poporului, se ridică spre culmile culturii, o apără pătimaș, și-o însușește cu perseverență și este el însuși unul din puternicele talente populare, a căror muncă duce înainte dezvoltarea culturii. Și scriitorul și eroul său au rezolvat profund partinic problema însușirii patrimoniului cultural al trecutului.

În ciuda denaturărilor proletcultiste, futuriste, rappiste, împotriva cărora partidul ducea o luptă neîmpăcată, Ostrovski — scriitorul și eroul său Korceaghin nu au părăsit nici aici pozițiile cu adevărat comuniste. De aceea în figura lui Korceaghin este înfățișată și creșterea scriitorului de tip nou. Acum în ajunul congresului al II-lea al scriitorilor sovietici este momentul să se amintească ceea ce a spus Ostrovski cu privire la această temă: „Tînărul scriitor crește ca scriitor numai atunci cînd crește ca om, ca luptător, cînd crește împreună cu întreaga țară. Nu este posibil să crești așa deodată. Tinerii tovarăși trebuie să țină minte că nu vor cuceri dintr-un salt uriașul patrimoniu cultural al trecutului. Pentru aceasta e nevoie de o perseverență calmă, de o muncă uriașă. Dar însăși învingerea greutăților de pe acest drum este emoționantă și minunată... Scriitorul este un învățător. Și nu poate să-i învețe pe alții decît acela care are mai multe cunoștințe decît cei pe care îi învață, poate să-i învețe pe alții numai cel care are ce spune".

Nu este de prisos să amintim că figura lui Korceaghin a fost creată în anii cînd în literatura noastră rappiștii susțineau cu înverșunare teoria greșită a „omului viu" care trebuie să aibă, chipurile, în mod obligatoriu laturi negative și diferite lipsuri. Pentru ei omul exista oarecum în afara societății și se dezvolta numai pe calea învingerii contradicțiilor sale interne.

Korceaghin nu numai că nu poate fi încadrat în această schemă născocită a „omului viu" dar îi este opus prin întreaga sa structură. Korceaghin este un om integru. Îi este străină orice dedublare: **nicăieri, niciodată, în nici un fel de** situații el nu are îndoieli în privința justeței cauzei căreia îi este închinată definitiv toată viața sa. Formarea caracterului său se petrece nu izolat de mediul său social, revoluționar, ci tocmai datorită lui.

Una din principalele sarcini care a stat și stă în fața literaturii noastre este aceea de a înfățișa în figuri convingătoare, mature din punct de vedere artistic, înflorirea personalității în societatea socialistă. Dușmanii noștri nu se dau în lături nici acum să folosească o armă ruginită repetînd mereu stupid și monoton că socialismul înăbușe, chipurile, personalitatea. Pentru individualismul burghez, pentru cei care propovăduiesc „cultul supraomului" la noi desigur că nu există și nici nu va fi loc. Dar înflorirea personalității omului simplu este un fenomen firesc într-o țară, în care el e adevăratul stăpîn. Figura lui Pavel Korceaghin dovedește viu aceasta.

Ostrovski visa să scrie cartea „Fericirea lui Korceaghin". Din păcate n-a mai avut timp să facă aceasta — inima scriitorului-ostaș a încetat să bată.

Dar putem spune că povestirea despre fericirea lui Korceaghin, a fost scrisă de fapt de milioanele de prieteni ai săi — de cititorii care au purtat și poartă în inima lor această figură însuflețitoare. Mai mult decît atît, ea este inscrisă în istoria Patriei Sovietice prin faptele eroice săvîrșite de tineret în muncă și pe cîmpul de luptă.

Sînt cunoscute astfel de exemple. În prima zi a Marelui Război pentru Apărarea Patriei un grup de studenți a vizitat muzeul Ostrovski din Soci și a scris acolo: „...Îți jurăm, Nikolai, că vom lupta cu dușmanii cei josnici așa cum ai luptat tu — pînă la ultima bătaie a inimii". Odată pe front, un locțiitor politic a văzut cum un tînăr ostaș pune în ranița sa cartea „Așa s-a călit oțelul". Ostașul i-a explicat: „Acesta este steagul meu personal". În armată ostașii cei mai viteji erau numiți „korceaghiniști". Cu figura lui Korceaghin în gînd și în inimă au săvîrșit faptele lor eroice Zoia Kosmodemianskaia, Liza Ceaikina, Alexandr Matrosov, Iuri Smirnov, eroii Tinerei Gărzi din Krasnodon. Prima adunare a membrilor Tinerei Gărzi a început cu lectura unor episoade din cartea lui Ostrovski.

Pavel Korceaghin este cunoscut în toate țările lumii. Exemplul lui i-a înflăcărat pe glorioșii ostași ai Spaniei republicane, pe învingătorii samurailor japonezi de la Halhin-Gol, pe vitejii ostași ai Armatei Populare de Eliberare Chineze, pe revoluționarii din țările unde s-a consolidat acum regimul democrat-popular. Eroul Cehoslovaciei Iulius Fucik a citit această carte, cînd a vizitat Uniunea Sovietică și a spus: „Pe comunist nu îl înspăimîntă nimic — iată concluzia acestei cărți, iată concluzia vieții autorului..."

În mesajul călduros adresat lui Ostrovski, scriitorul francez Romain Rolland a scris: „D-voastră constituiți un singur tot cu marele vostru popor reînviat și eliberat, v-ați contopit cu puternica sa bucurie și cu avîntul său neînfricat. D-voastră existați în el și el în D-voastră".

Numele neînfricatului ostaș al revoluției, al devotatului fiu al Partidului Comunist și al poporului sovietic, numele acestui om nețărmurit de ferm și viteaz a fost, este și va fi un simbol al vieții. Chemarea lui adresată tineretului este și astăzi plină de o nesecată forță: „Numai înainte, numai pe linia de foc, numai prin greutăți spre victorie și numai spre victorie!"

(După „Comsomolscaia Pravda")

Incheierea lucrărilor primei sesiuni a Adunării reprezentanţilor populari din întreaga China

PEKIN 28 (Agerpres). — China Nouă transmite: Lucrările primei sesiuni a Adunării reprezentanţilor populari din întreaga China, a primei legislaturi se apropie de sfîrşit. La şedinţa din ziua de 27 septembrie, deputaţii Adunării reprezentanţilor populari din întreaga China au trecut la alegerea noilor conducători ai aparatului de stat al republicii.

Deputatul Liu Şao-ţi, care prezidează, anunţă că la această şedinţă deputaţii trebuie să aleagă preşedintele Republicii Populare Chineze şi pe locţiitorul său. El anunţă că 109 deputaţi la sesiune au prezentat propunerea comună de a alege pe Mao Ţze-dun, ca preşedinte al Republicii Populare Chineze şi pe Ciu De, ca vicepreşedinte. Această propunere este întîmpinată de deputaţi cu aplauze furtunoase. După împărţirea buletinelor începe votarea.

După numărătoarea voturilor, Liu Şao-ţi, care prezidează, anunţă că toţi cei 1.210 deputaţi prezenţi la şedinţa din 27 septembrie au participat la vot. Toate buletinele au fost recunoscute valabile şi toate se pronunţau pentru alegerea lui Mao Ţze-dun ca preşedinte al Republicii Populare Chineze şi a lui Ciu De ca vicepreşedinte al Republicii Populare Chineze. În sală răsună ovaţii puternice, prelungite; deputaţii se ridică în picioare şi scandează: „Trăiască Partidul Comunist Chinez!", „Trăiască preşedintele Mao Ţze-dun!". Liu Şao-ţi care prezidează şedinţa, declară că actuala sesiune a Adunării reprezentanţilor populari din întreaga China trebuie să aleagă de asemenea Comitetul permanent al Adunării reprezentanţilor populari din întreaga China, compus dintr-un preşedinte, 13 vicepreşedinţi, şeful secretariatului şi 65 membri ai comitetului.

Se dă citire propunerii comune prezentate de un grup de deputaţi la sesiune, în care se recomandă ca preşedinte al Comitetului permanent al Adunării reprezentanţilor populari din întreaga China, să fie ales Liu Şao-ţi, iar ca vicepreşedinţi: Sun Cin-lin, Lin Bo-ciui, Li Ci-şen, Cijan Lan, Lo Jun-huan, Şen Ciun-iu, Go Mo-jo, Huan Ian-pei, Pin Cijen, Li Vei-han, Cen Şu-tun, Dalai-Lama, Saifudin; ca şef al secretariatului — Pin Cijen; ca membri ai Comitetului: Van Ciun-iun, U Iui-cijan, Hu Iao-ban, Pancen-Lama, Ma Siu-lun, Cijen Ven-tian, Siui Guan-pin, Liao Cen-cij, Lai Jo-iui, Ciai Cian şi alţii.

Apoi se dă citire propunerilor comune prezentate de un grup de deputaţi cu privire la alegerea lui Dun Bi-u ca preşedinte al Tribunalului Popular Suprem şi la alegerea lui Cijan Din-cen, ca procuror general al Procuraturii Populare Supreme. Se dă de asemenea citire propunerii preşedintelui Republicii Populare Chineze, Mao Ţze-dun cu privire la confirmarea candidaturii lui Ciu En-lai în funcţia de Premier al Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze.

Aceste propuneri sînt aprobate de adunare.

★

PEKIN 28 (Agerpres). — China Nouă: La 28 septembrie, prima sesiune a primei Adunări a reprezentanţilor populari din întreaga China şi-a încheiat lucrările în legătură cu punctul patru şi ultimul de pe ordinea de zi.

Şedinţa din ziua de 28 septembrie a început la ora 15.30.

În momentul în care preşedintele Mao Ţze-dun, Liu Şao-ţi, Ciu En-lai, Sun Cin-lin, Li Ci-şen, Cian Ian, Huan Ian-pei, Go Mo-jo şi Cen Şu-dun s-au urcat la tribună, sala a răsunat de aplauze. Şedinţa a fost prezidată de Mao Ţze-dun.

Deputaţii au salutat cu aplauze furtunoase intrarea în sală a lui Boleslaw Bierut, şeful delegaţiei guvernamentale a Republicii Populare Polone şi prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez; a mareşalului Kim Ir Sen, şeful delegaţiei guvernamentale şi premier al Republicii Populare Democrate Coreene; a lui Gheorghe Apostol, şeful delegaţiei guvernamentale a Republicii Populare Romîne, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn; a doctorului Petru Groza, preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne; Zhamsaranghin Sambu, şeful delegaţiei guvernamentale a Republicii Populare Mongole şi preşedinte al Marelui Hural Popular al Republicii Populare Mongole, a lui Vaclav Kopecki, şeful delegaţiei guvernamentale a Republicii Cehoslovace, membru în Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Cehoslovac, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Culturii; a lui Andras Hegedus, şeful delegaţiei guvernamentale a Republicii Populare Ungare, membru în Comitetul Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Agriculturii; a doctorului Lothar Bolz, şeful delegaţiei guvernamentale a Republicii Democrate Germane, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Afacerilor Externe; a lui Raiko Damianov, şeful delegaţiei guvernamentale a Republicii Populare Bulgare, membru în Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist din Bulgaria şi vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri; Huan Min Jiam, şeful delegaţiei guvernamentale vietnameze şi ministru al Informaţiilor al Republicii Democrate Vietnam. Aceşti delegaţi au fost invitaţi să participe la sărbătorirea zilei naţionale a Republicii Populare Chineze.

Adunarea a aprobat în unanimitate numirile propuse de premierul Ciu En-lai în cadrul Consiliului de Stat.

Ca vicepreşedinţi ai Consiliului de Stat au fost numiţi Cen Iun, Lin Piao, Pin De-huei, Den Siao-pin, Den Tzu-huei, Ho Lun, Cen Ii, Ulan-fu, Li Fu-ciun şi Li Sien-nien.

Adunarea a aprobat de asemenea numirea miniştrilor şi a preşedinţilor comisiilor de pe lîngă Consiliul de Stat.

Adunarea a adoptat în unanimitate propunerea lui Mao Ţze-dun, preşedintele Republicii Populare Chineze, în legătură cu numirea vicepreşedinţilor şi membrilor Consiliului Apărării Naţionale.

Toate numirile au fost aprobate în unanimitate.

Mao Ţze-dun a anunţat închiderea primei sesiuni a primei Adunări a reprezentanţilor populari din întreaga China, în timp ce deputaţii ovaţionau în picioare.

Printre oaspeţii străini prezenţi la şedinţa de închidere se aflau membri ai corpului diplomatic şi numeroşi ziarişti chinezi şi străini.

Lucrările conferinţei partidului laburist englez

SCARBOROUGH 28 (Agerpres). — TASS transmite:

În cadrul şedinţei din dimineaţa zilei de 27 septembrie, după cuvîntul introductiv al preşedintelui Comitetului Executiv al partidului laburist, W. Burke, conferinţa a ascultat şi aprobat raportul comitetului de organizare a conferinţei şi a trecut la dezbateri pe marginea problemelor de politică externă. Deschizînd dezbaterile, Attlee, liderul partidului laburist, a declarat că întrucît la 28 septembrie conferinţa urmează să discute separat problema germană, el se va limita mai ales la problemele de politică generală şi la raportul Comitetului Executiv cu privire la vizita delegaţiei partidului laburist în Uniunea Sovietică şi Republica Populară Chineză. Vorbind despre vizita delegaţiei laburiste în Uniunea Sovietică, Attlee a subliniat că în urma unei „convorbiri absolut sincere" cu conducătorii guvernului sovietic, membrii delegaţiei au ajuns la convingerea că există o „totală deosebire de ideologie". Din aceasta, a spus Attlee, nu rezultă de fel că „nu putem trăi pe aceeaşi planetă".

În continuare, Attlee a făcut o serie de observaţii critice prudente în legătură cu intervenţia împotriva Guatemalei inspirată de Statele Unite.

Ocupîndu-se de necesitatea coexistenţei ţărilor cu sisteme sociale diferite, Attlee a spus în continuare: China a suferit timp îndelungat de pe urma atacurilor din afară şi de pe urma ruinării interne. În prezent acolo există un guvern puternic, care se bucură de sprijinul poporului.

Cuvintele lui Attlee că insula Taivan aparţine de drept Chinei, au fost întîmpinate cu aclamaţii puternice de aprobare. El a declarat că Cian Kai-şi şi adepţii lui cei mai apropiaţi, trebuie să se mute într-un alt loc pentru a-şi trăi restul zilelor. „Mi s-a spus că oamenii de rînd vor fi primiţi în China. Consider că după trecerea unui oarecare timp, Formoza trebuie să fie restituită Chinei".

Attlee cere primirea R. P. Chineze în O. N. U.

Tot în aplauze Attlee a adăugat: „Nu consider că americanii abordează într-un mod destul de realist această problemă (problema Taivanului). Atît timp cît China va avea în coastă acest cui, în această parte a lumii nu va fi pace adevărată".

Cînd Attlee a declarat că Republica Populară Chineză trebuie să ocupe locul ce-i revine de drept în O.N.U., au răsunat din nou aplauze.

Attlee a declarat: „Este cu totul absurdă situaţia în care chinezii trebuie să fie reprezentaţi în O.N.U. de cîteva cozi de topor, în loc să fie reprezentaţi de solii maselor poporului chinez. O.N.U. n-a fost concepută ca o organizaţie îndreptată împotriva ţărilor comuniste".

În continuare, Attlee a criticat cu prudenţă alianţa militară din Asia de sud-est (S.E.A.T.O.).

Attlee a declarat că tratative la cel mai înalt nivel între marile puteri sînt absolut necesare. Asemenea tratative, a declarat el, sînt necesare pentru a înlătura primejdiile care ameninţă civilizaţia. Nu există nimic mai important decît acest lucru. Mulţi nu-şi dau seama de însemnătatea primejdiei bombei cu hidrogen. Acest pericol ameninţă cu distrugerea atît realizările din apus cît şi cele din răsărit. A sosit de mult timpul să ne ocupăm de înlăturarea acestei primejdii şi nu prin metode luate la întîmplare, găsite în grabă. Trebuie să se realizeze o înţelegere asupra coexistenţei, însă o asemenea înţelegere trebuie să fie bilaterală.

SCARBOROUGH 28 (Agerpres). — TASS

În şedinţa din după amiaza zilei de 27 septembrie a conferinţei partidului laburist englez, delegaţii au continuat să prezinte rezoluţii spre examinare conferinţei.

Recurgînd la blocul de voturi ale sindicatelor reacţionare, Comitetul Executiv a obţinut respingerea rezoluţiilor ce nu-i erau pe plac. A fost respinsă, printre altele rezoluţia organizaţiei din Hull a partidului laburist care aproba vizita delegaţiei partidului laburist în China. Această rezoluţie a fost respinsă cu 3.426.000 voturi contra 2.707.000. Ea a fost respinsă deoarece Comitetul Executiv era împotriva propunerii — cuprinsă în rezoluţie — ca jumătate din membrii delegaţiilor partidului laburist care vor vizita pe viitor ţările socialiste să fie membri de rînd ai partidului.

Au fost respinse de asemenea cele două rezoluţii îndreptate împotriva pactului militar pentru Asia de sud-est deşi una dintre ele a întrunit 2.570.000 voturi, iar alta — 1.572.000 voturi.

Rezoluţia organizaţiei din Wimbledon a partidului laburist care cerea retragerea trupelor americane din Anglia, a fost de asemenea respinsă.

Printre rezoluţiile adoptate se află două rezoluţii care se pronunţă în favoarea unei conferinţe a şefilor guvernelor S.U.A., U.R.S.S. şi Angliei în scopul lichidării divergenţelor şi discutării problemei cu privire la interzicerea armei atomice, reducerea armamentelor şi controlului asupra lor. Conferinţa îşi continuă lucrările.

LONDRA 28 (Agerpres). — Din Scarborough, unde se desfăşoară lucrările celei de a 53-a Conferinţe a partidului laburist britanic, se anunţă o victorie a grupului de stînga care, după cum se ştie, s-a pronunţat împotriva reînarmării Germaniei occidentale. Dintre cei şapte membri aleşi în comitetul executiv, cinci sînt membri ai aripei de stînga, condusă de Aneurin Bevan. Aceştia sînt: Harold Wilson, Richard Crossman, Tom Driberg, Ian Micardo şi Barbara Castle.

Conferinţa de la Londra în căutare de formule pentru reînvierea wehrmachtului

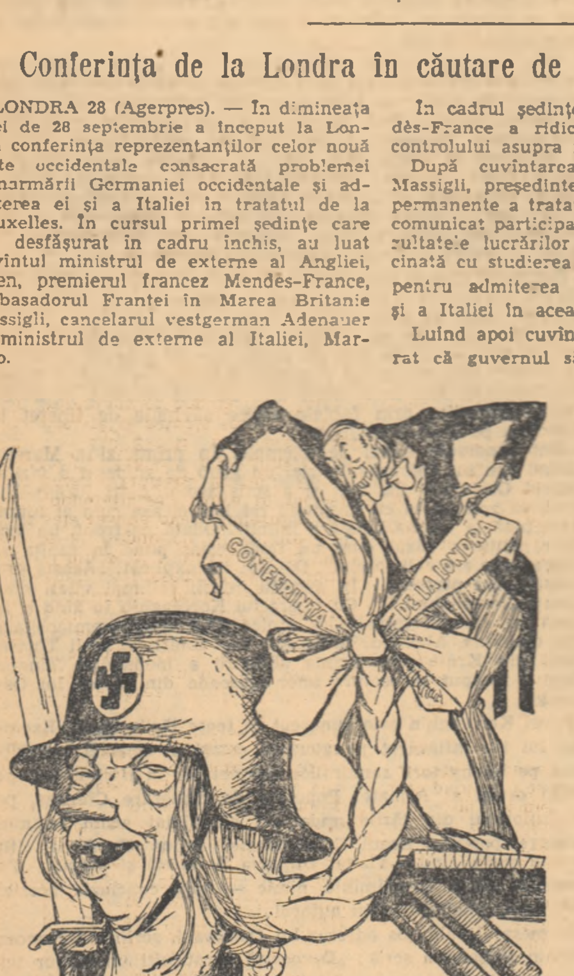
LONDRA 28 (Agerpres). — In dimineaţa zilei de 28 septembrie a început la Londra conferinţa reprezentanţilor celor nouă state occidentale consacrată problemei reînarmării Germaniei occidentale şi admiterea ei şi a Italiei în tratatul de la Bruxelles. In cursul primei şedinţe care s-a desfăşurat în cadrul închis, au luat cuvîntul ministrul de externe al Angliei, Eden, premierul francez Mendès-France, ambasadorul Franţei în Marea Britanie Massigli, cancelarul vestgerman Adenauer şi ministrul de externe al Italiei, Martino.

În cadrul şedinţei de dimineaţă, Mendès-France a ridicat din nou problema controlului asupra reînarmării Germaniei.

După cuvîntarea lui Mendes-France, Massigli, preşedintele actual al comisiei permanente a tratatului de la Bruxelles a comunicat participanţilor la conferinţă rezultatele lucrărilor acestei comisii însărcinată cu studierea modificărilor necesare pentru admiterea Germaniei occidentale şi a Italiei în această organizaţie.

Luînd apoi cuvîntul Adenauer a declarat că guvernul său este gata să pună forţele armate refăcute ale Germaniei sub un control internaţional, încercînd să adoarmă astfel temerile poporului francez faţă de reînvierea wehrmachtului nazist.

În comunicatul final dat publicităţii după şedinţele din după amiaza zilei de 28 septembrie a conferinţei de la Londra, se anunţă că în şedinţa restrînsă s-a hotărît crearea unei comisii care să studieze problema acordării „suveranităţii" Germaniei occidentale.

La Londra se desfăşoară conferinţa miniştrilor de externe ai S.U.A., Anglia, Franţa, Germania occidentală, Italia, Belgia, Olanda, Luxemburg şi Canada avînd drept scop găsirea de noi camuflaje pentru înarmarea Germaniei occidentale în urma eşecului c.d.e.

Un diplomat occidental: — Mititica, aşa va părea mai puţin agresivă.

Desen de EUG. TARU

Sesiunea Adunării Generale a O. N. U.

NEW YORK 28 (Agerpres). — TASS

La şedinţa plenară din dimineaţa zilei de 27 septembrie a Adunării Generale O.N.U. a fost reluată discuţia generală. În cadrul şedinţei au luat cuvîntul Casey, ministrul Afacerilor Externe al Australiei; Djemali, reprezentantul Irakului; Romulo, reprezentantul Filipinelor şi Urrutia, reprezentantul Columbiei.

Scurte ştiri

● Din primele rezultate ale alegerilor generale din Siria, rezultă că aşa-numitul partid „independent" a întrunit cele mai multe voturi. Ziarele siriene consideră alegerea conducătorului Partidului Comunist din Siria, Khlaed Bagdash, ca deputat în parlamentul sirian drept cel mai important eveniment din Orientul Mijlociu. El este primul comunist ales în Siria şi unul dintre cei cinci candidaţi ale căror victorii au fost validate.

● La 26 septembrie, Ioşida, primul ministru al Japoniei, a plecat în străinătate într-o călătorie care va dura 50 de zile. Ziarele japoneze arată că scopul călătoriei lui Ioşida este să ceară „ajutor" Statelor Unite pentru a prelungi existenţa cabinetului său. Pentru acest motiv, partidele de opoziţie şi poporul japonez s-au opus acestei călătorii.

R. P. Chineză — forţă uriaşă pe arena internaţională

Se împlinesc peste cîteva zile cinci ani de la realizarea unuia dintre cele mai însemnate evenimente ale secolului nostru, care a zdruncinat din temelii întregul sistem imperialist şi a întărit într-o măsură uriaşă lagărul forţelor socialismului din întreaga lume: proclamarea, la 1 Octombrie 1949, a Republicii Populare Chineze. Ruperea poporului chinez din lanţurile grele ale imperialismului şi constituirea statului său democrat-popular este lovitura cea mai puternică pe care a primit-o capitalismul internaţional după victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

După decenii întregi de luptă eroică, în care cei mai buni fii ai poporului şi-au vărsat din belşug sîngele, revoluţia populară chineză împotriva imperialismului, a feudalismului şi a capitalului birocratic, a fost încununată de succes. Factorul principal care a determinat eliberarea poporului chinez a fost faptul că în fruntea luptei a păşit clasa muncitoare, condusă de gloriosul şi încercatul Partid Comunist Chinez. În China a fost astfel lichidată seculara asuprire şi înrobire colonială şi a fost creată orînduirea de dictatură democratică a poporului.

Biruinţa poporului chinez, consfinţită prin proclamarea Republicii Populare Chineze, a desprins din sistemul capitalist mondial ţara cu cea mai numeroasă populaţie din lume. După victoria Uniunii Sovietice în cel de al doilea război mondial, alăturarea Chinei populare lagărului socialismului a contribuit într-o măsură hotărîtoare ca balanţa forţelor pe arena internaţională să se schimbe în mod radical, în favoarea socialismului şi în defavoarea capitalismului. Un rezervor incalculabil de forţe umane şi de resurse materiale, cu uriaşe posibilităţi potenţiale, s-a încadrat în lagărul popoarelor libere, lagărul socialismului. Triumful revoluţiei chineze a dat un puternic imbold şi mişcării de eliberare naţională din ţările Asiei, zdruncinînd temeliile dominaţiei imperialismului în toate ţările coloniale. Experienţa revoluţiei chineze victorioase a îmbogăţit experienţa internaţională de luptă a proletariatului cu noi învăţăminte, care au şi început să fie aplicate în lupta de eliberare a altor popoare.

In cei cinci ani care au trecut de la 1 Octombrie 1949, în care China populară a intrat în perioada de trecere spre socialism, au fost obţinute o serie de succese care întăresc forţa şi importanţa Chinei pe arena internaţională. Poporul chinez poate fi asemuit unui gigant care chiar în trecut, cînd pe grumazul lui apăsa jugul copleşitor al exploatării imperialiste şi feudale, a creat valori materiale şi spirituale cu care se mîndreşte întreaga omenire, invenţii şi descoperiri folosite de toate popoarele lumii. Cu atît mai mult astăzi, cînd şi-a sfărîmat cătuşele, a scuturat lanţurile robiei el se ridică în toată măreţia şi splendoarea lui.

Din prima zi a existenţei sale, Republica Populară Chineză s-a afirmat ca o mare putere internaţională, una din cele 5 mari puteri ale lumii. După cum se ştie, dreptul unui stat la calitatea de mare putere a lumii este determinat de greutatea sa specifică în economia mondială, de influenţa sa politică şi morală, de puterea sa militară. Pornind de la aceste criterii, recunoscute în dreptul internaţional este limpede că Republica Populară Chineză este una dintre marile puteri ale lumii.

Un popor stăpîn pe propria sa soartă

R. P. Chineză ocupă o suprafaţă egală cu cea a S.U.A., Angliei, Franţei, Italiei, Spaniei, Portugaliei şi Japoniei, luate laolaltă. Bogăţiile solului şi subsolului chinez sînt incalculabile. Rezervele de minereu de fier descoperite pînă acum se ridică la circa 7 miliarde de tone! Numai zăcămintele de petrol descoperite recent în nord-vestul Chinei depăşesc cu mult rezervele uneia din primele ţări din lume în privinţa extracţiei de petrol, Iranul. R. P. Chineză ocupă primul loc pe glob în ceea ce priveşte rezervele şi extracţia de wolfram şi stibiu. Ea este cea mai bogată dintre marile puteri în privinţa rezervelor de minereu de cositor. S-a făcut socoteala că fluviile Chinei, la a căror zăgăzuire lucrează de acum milioane de oameni, pot da peste 150.000.000 de kw. de energie electrică, ceea ce depăşeşte resursele hidroenergetice ale S.U.A. Iar marea forţă a Chinei noi îşi are temelia de nezdruncinat în unitatea indestructibilă între Partidul Comunist, guvern şi popor, în faptul că marele popor de 600.000.000 de oameni — un sfert din omenire — este strîns unit în jurul partidului şi guvernului. Niciodată în istoria Chinei n-a existat o asemenea unitate — şi aceasta constituie *factorul nou* care dă o deosebită greutate Chinei populare pe arena internaţională. Republica Populară Chineză este privită cu încredere şi simpatie de sute de milioane de oameni din lumea întreagă iar influenţa şi prestigiul ei cresc continuu.

Fără îndoială că victoria poporului chinez, dezvoltarea şi consolidarea neîncetată a Republicii Populare Chineze, nu putea decît să provoace furie şi scrîşnete din dinţi în cabinetele ministeriale ale guvernelor imperialiste. Proclamarea Republicii Populare Chineze a constituit o lovitură de moarte în primul rînd pentru situaţia şi planurile S.U.A. în Asia. In planurile lor, monopoliştii americani rezervau Chinei numai rolul de semicolonie. *„Industriaşii americani* — spunea Donald Nelson, fost conducător al administraţiei pentru problemele producţiei de război a S.U.A. în timpul războiului mondial — *trebuie să considere China drept o periferie industrială a S.U.A. de importanţă egală, dacă nu chiar mai mare, decît a avut-o Vestul american la începutul secolului al XX-lea"*. Şi atunci cînd poporul chinez a spulberat aceste planuri, imperialiştii americani, urmaţi cu slugărnicie de o serie întreagă de alte guverne, au început să promoveze o politică absurdă de „izolare" a Chinei, de ignorare a ei.

In realitate, întreaga evoluţie a evenimentelor din ultimii ani arată că nici o *problemă internaţională importantă nu poate să fie cu succes rezolvată fără participarea R. P. Chineze*. Popoarele lumii au înţeles aceasta şi au obligat chiar pe unele guverne din ţările capitaliste şi coloniale să recunoască China şi guvernul ei legal. Un număr de 25 de state, cu o populaţie de un miliard de oameni, au stabilit sau sînt în curs de a stabili relaţii diplomatice cu China. Împreună cu cei 600.000.000 de chinezi, populaţia acestor state alcătuieşte marea majoritate a globului. Numai în decursul primilor patru ani de la proclamarea R. P. Chineze, reprezentanţii poporului chinez au participat la lucrările a 146 de conferinţe şi consfătuiri cu caracter internaţional şi de peste 200 de ori delegaţii Chinei au plecat în ţările Europei, Asiei şi Americii.

In ciuda tuturor acestor fapte, în pofida realităţii evidente ca şi a celor mai elementare norme ale dreptului internaţional, S.U.A. perseverează într-o politică de ignorare a R. P. Chineze, refuzînd s-o recunoască ca stat suveran care are dreptul de a fi reprezentat în toate organizaţiile internaţionale, inclusiv în Organizaţia Naţiunilor Unite. Sfidînd logica, apărînd adeseori într-o postură ridicolă, guvernanţii de peste ocean duc o politică ce se aseamănă în multe privinţe cu... comportarea struţului! Se ştie că, în afară de penele sale frumoase, struţul este renumit prin două lucruri: este cea mai mare dintre toate păsările şi... este foarte prost. Se povesteşte că struţul, în marea lui prostie, atunci cînd este urmărit de vreun vînător pentru ca să nu mai fie văzut... îşi bagă capul sub nisip. Neţinînd seama că întreg trupul, picioarele, gîtul îi rămîn afară, struţul socoteşte pe semne, că dacă el, cuprins de frică, bagă capul în nisip pentru a nu mai vedea pe urmăritor, atunci nici urmăritorul nu-l mai vede pe el. O asemănătoare „politică a struţului", cu atît mai absurdă cu cît este practicată nu de o pasăre proastă ci de politicieni în redingotă diplomatică, duc şi acei oameni de stat care în obtuzitatea lor îşi închipuie că dacă ei nu vor să vadă şi să recunoască marea Republică Populară Chineză, atunci aceasta nu mai există. Harta lumii arată însă altfel decît vor aceşti politicieni s-o vadă, şi oricît s-ar strădui ei n-o mai pot schimba. Pe această hartă, Republica Populară Chineză EXISTĂ, indiferent dacă guvernanţii de la Washington admit sau nu, indiferent dacă ei vor să o vadă sau nu, indiferent dacă o recunosc sau nu. Iar faptul că în faţa realităţii evidente ei închid cu încăpăţînare ochii, nu este nici pe departe o dovadă de forţă; *o asemenea poziţie nu dovedeşte decît spaima lor, panica şi frica faţă de această realitate pe care o reprezintă R. P. Chineză şi întregul lagăr al socialismului, în continuă creştere.*

R. P. Chineză are dreptul şi trebuie să fie reprezentată la O. N. U.

Incercînd să izoleze China, Statele Unite n-au reuşit decît să se izoleze în primul rînd pe ele. Intr-adevăr, pronunţîndu-se invariabil împotriva restabilirii drepturilor legitime ale R. P. Chineze la O.N.U., S.U.A. s-au demascat în faţa opiniei publice mondiale ca duşmane ale slăbirii încordării internaţionale, ca duşmane ale înţelegerii şi tratativelor între state. Incetul cu încetul, o serie de ţări care la început sprijineau poziţia S.U.A. au început să se îndepărteze simţitor de acestea în problema drepturilor Chinei la O.N.U. Sub presiunea mişcării internaţionale pentru restabilirea drepturilor Chinei la O.N.U., o serie de personalităţi oficiale din ţările imperialiste au fost nevoite să facă declaraţii favorabile în acest sens. Actualul şef al delegaţiei engleze la sesiunea O.N.U., Selwin Lloyd, care nu poate fi de loc bănuit de simpatii faţă de China populară, a declarat la începutul acestui an unui corespondent al revistei americane „Newsweek" că *„ar fi o greşeală să nu se ţină seama de faptul că Guvernul Central Popular este adevăratul guvern al Chinei. Recunoaştem că nu se poate să nu se ţină seamă de faptul că Organizaţia Naţiunilor Unite, nu poate fi o organizaţie internaţională, dacă veţi exclude pentru totdeauna din această organizaţie un guvern care conduce sute de milioane de asiatici"*. Iar Webb, ministrul de externe al Noii Zeelande a recunoscut şi el că *„absenţa Chinei la O.N.U. împiedică destinderea încordării internaţionale"*. De curînd Lange, ministrul de externe al Norvegiei, vorbind chiar la actuala sesiune a O.N.U. despre cauzele care au împiedicat rezolvarea unor probleme internaţionale, a spus: *„Mă refer în primul rînd la faptul că Republica Populară Chineză nu este reprezentată în organele O.N.U. După părerea guvernului meu, o asemenea situaţie nu poate să nu stîrnească îngrijorarea crescîndă a membrilor Organizaţiei Naţiunilor Unite"*. Numai prin presiuni, ameninţări şi şantaj au izbutit S.U.A. să determine o serie de ţări să voteze şi la începutul actualei sesiuni a O.N.U. pentru amînarea dezbaterii problemei reprezentării R. P. Chineze la O.N.U.

Acum, după cinci ani de josnice eforturi din partea S.U.A. de „a izola" pe plan politic tînăra Republică Populară Chineză, de a împiedica restabilirea drepturilor ei în O.N.U., bilanţul nu este prea îmbucurător pentru promotorii acestei politici. In primul rînd, numărul statelor care sprijină restabilirea drepturilor Chinei la O.N.U., în loc să scadă, a crescut. In al doilea rînd, problema poziţiei faţă de China populară s-a vădit a fi o permanentă sursă de fricţiuni şi contradicţii între ţările lagărului imperialist, care a zdruncinat unitatea lor şi aşa slăbită şi a contribuit într-o măsură însemnată la izolarea S.U.A. In al treilea rînd, şi ceea ce este cel mai important, practica vieţii internaţionale a demonstrat că *în fapt* Republica Populară Chineză şi-a ocupat locul care i se cuvine de drept în rîndurile marilor puteri. Participînd în acest an, alături de Uniunea Sovietică, S.U.A., Anglia, Franţa la Conferinţa de la Geneva, R. P. Chineză şi-a rostit răspicat cuvîntul în apărarea securităţii popoarelor, contribuind efectiv la realizarea păcii în Indochina. S-a dovedit astfel încă odată marele rol pe care îl joacă China pe arena internaţională. De asemenea, nu poate fi trecut cu vederea faptul că China şi-a întărit legăturile cu numeroase alte state, de pildă cu India şi Birmania, întemeindu-şi relaţiile cu aceste state pe principiile respectului reciproc, al integrităţii teritoriale şi al suveranităţii, al neagresiunii şi al neamestecului în treburile interne, al egalităţii şi avantajului reciproc şi al coexistenţei paşnice.

La fel ca pe plan politic, şi pe plan economic încercările S.U.A. de a izola şi înăbuşi tînăra Republică Populară Chineză, au eşuat lamentabil. In afara faptului că relaţiile economice ale Chinei cu celelalte ţări ale lagărului socialist s-au intensificat puternic, s-au dezvoltat mult, în ciuda embargoului şi schimburile comerciale cu numeroase alte state: Anglia, Germania occidentală, Franţa, Japonia, Ceylon etc. Ca urmare, forţa economică a R. P. Chineze a crescut neîncetat, întărind astfel rolul şi poziţia ei pe plan mondial. Nu e de prisos să amintim că în aceşti cinci ani poporul chinez a întărit armata sa populară de eliberare naţională; voluntarii chinezi s-au acoperit de glorie în războiul din Coreea, ajutînd poporului coreean să înfrîngă armata celui mai puternic stat imperialist din lume şi s-o oprească, după trei ani de luptă, în acelaşi loc unde era la început.

Strînsa prietenie şi colaborare dintre China şi Uniunea Sovietică a contribuit într-o foarte mare măsură la realizarea succeselor dobîndite de R. P. Chineză în aceşti ani. Uniunea Sovietică a sprijinit grandioasa construcţie economică din R. P. Chineză, acordîndu-i un uriaş ajutor material, financiar şi tehnico-ştiinţific şi a luptat cu tărie pentru apărarea drepturilor legitime ale R. P. Chineze. Colaborarea sinceră dintre China populară şi Uniunea Sovietică întăreşte zi de zi tot mai mult cauza asigurării păcii în Extremul Orient şi în întreaga lume.

Incercînd zadarnic să întoarcă înapoi roata istoriei, imperialiştii americani şi marionetele ciancaişiste, ca şi celelalte slugi de aceeaşi teapă ale dolarului, pun la cale în fiecare zi noi provocări criminale împotriva R. P. Chineze. Din Taivan pornesc mereu atacuri şi provocări perfide. La Manilla, s-a încheiat de curînd sub egida S.U.A. un bloc agresiv al Asiei de sud-est (S.E.A.T.O.), îndreptat în mod vădit împotriva R. P. Chineze. Aceste noi uneltiri nu au însă mai multe şanse de succes, decît cele care au eşuat pînă acum. Gloriosul popor chinez care, aşa cum a arătat în mod strălucit prima sesiune a Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chină, este strîns unit în jurul guvernului său, stă cu vigilenţă de veghe. El consolidează şi dezvoltă necontenit forţa patriei sale uriaşe, al cărei cuvînt răsună cu tot mai multă greutate în întreaga lume.

M. CERNEA

DUPA CAMPIONATELE INTERNAŢIONALE DE ATLETISM ALE R. P. R.

Ne vorbesc oaspeţii despre întreceri

Max Salensky
Conducătorul lotului de atleţi din R. D. Germană

„Ospitalitatea, prietenia caldă şi sinceră cu care poporul şi sportivii romîni ne-au înconjurat încă de la sosire, vă spunem sincer, ne-a mişcat adînc.

Prin ziarul „Scînteia tineretului" lotul de atleţi din R. D. Germană, compus în mare parte din membri ai organizaţiei Tineretului Liber German mulţumeşte pentru tot ceea ce aţi făcut ca noi să ne simţim în timpul şederii la Bucureşti cît mai bine, şi la plecare vă transmitem un călduros: „la o cît mai grabnică revedere!"

Schleimer
Luxemburg

„Organizarea acestui concurs, pe mine personal, şi cred — pe cei mai mulţi dintre oaspeţii Stadionului Republicii — m-a uimit.

Solemnitatea de deschidere, utilarea stadionului cu cele mai moderne dispozitive de cronometrare şi semnalizare, editarea într-un timp record a Buletinului de Presă şi a programelor zilnice, existenţa chiar în incinta stadionului a unui laborator fotografic şi însuşi minunatul stadion care a găzduit întrecerile sînt lucruri pe care nu le pot vedea în patria mea unde cel mai mare stadion are o capacitate de 20.000 locuri".

P. Pâge
Elveţia

Publicul romîn este foarte simpatic, obiectiv şi cunoaşte mult atletism. Ceea ce m-a surprins, a fost faptul că alături de cel de pe pistă, de la groapa de sărituri, sau cercul de aruncări, spectatorul trăieşte cu aceeaşi intensitate proba, se bucură de un timp bun şi alături de tine suferă la un clacaj sau la „o depăşită".

Alături de ceilalţi oaspeţi, mulţumim pentru aplauzele din timpul cursei sau pe podiumul învingătorilor cu care publicul spectator ne-a răsplătit cu entuziasm la fel ca şi pe concurenţii romîni".

I. Czermak
R. P. Ungară

Sînt extrem de mulţumit că din 1948 campionatele internaţionale de atletism ale R.P.R. se organizează cu regularitate. De fiecare dată, aici, pe acest minunat stadion, ne întîlnim sportivi din diferite ţări, cu diferite convingeri. Prin sport noi ne cunoaştem, învăţăm unii de la alţii, legăm prietenii care pe zi ce trece se întăresc şi nimeni nu le va putea zdruncina.

Cea de a VII-a ediţie a acestor campionate este un nou aport adus cauzei luminoase a păcii pentru care noi toţi luptăm din toată inima. Sînt sigur că noi cei prezenţi astăzi pe acest stadion nu vom fi mîine duşmani.

Campionatele internaţionale de tir ale R. P. R.

Între 3 şi 6 octombrie se vor desfăşura pe poligonul de la Băneasa Tunari întrecerile campionatelor internaţionale de tir ale R.P.R. La această competiţie considerată ca una din cele mai importante care are loc în acest an în Europa şi-au anunţat participarea cei mai valoroşi trăgători din U.R.S.S., R. P. Ungară, R. Cehoslovacă, R. P. Bulgaria, Danemarca, Norvegia, Suedia, Elveţia, Finlanda şi Italia.

Deschiderea traficului de cale ferată romîno-iugoslav pe linia Jimbolia-Kikinda

În aplicarea Convenţiei pentru reglementarea serviciului de cale ferată de frontieră încheiată la 4 august a.c., între R.P.R. şi R. P. F. Iugoslavia, se va deschide, începînd din ziua de 1 octombrie a.c., traficul de călători, mărfuri şi bagaje pe linia Jimbolia-Kikinda. Primele vagoane de călători pe linia directă Bucureşti-Belgrad vor pleca din cele două capitale în ziua de 2 octombrie.

În cursul lunilor viitoare, urmează să se deschidă şi traficul pe linia Stamora Moraviţa-Vîrşeţ.

(Agerpres)

REDACŢIA: Bucureşti Piaţa Scînteii Tel. Nr. 7.61.00 Secţia scrisori Tel. 7.60.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii